

**HUMANISTINEN
AMMATTIKORKEAKOULU**

OPINNÄYTETYÖ

Partio ja sen kiinnostavuus

Partiolaisten näkemyksiä partion vetovoimaisuudesta

Anni Myllärinen

Kansalaistoiminnan- ja nuorisotyön ko.(210 op)

toukokuu / 2014

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Koulutusohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Anni Myllärinen	Sivumäärä 52 ja 6 liitesivua
Työn nimi Partio ja sen kiinnostavuus	
Ohjaava(t) opettaja(t) Kimmo Lind	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry, Timo Sinivuori	
Tiivistelmä <p>Tässä tutkimuksellisessa opinnäytetyössä tarkastellaan syitä, miksi ihmiset jäävät partioon. Tavoitteena oli selvittää mikä tekee partiosta vetovoimaisen. Lisäksi opinnäytetyössä käsiteltiin myös millaisia mielikuvia ihmisillä on partiosta.</p> <p>Sosiaalisella vahvistamisella ja partiolla on paljon yhteistä. Partiossa lapsista ja nuorista halutaan kasvattaa aktiivisia kansalaisia, jotka vaikuttavat yhteiskuntaan ja sen asioihin. Opinnäytetyön merkitys Suomen Partiolaisille on se, että Suomen Partiolaiset saavat tietoa miksi ihmiset viihtyvät partiossa ja millaisilla motiiveilla ihmiset voi saada kiinnostumaan partiosta.</p> <p>Tutkimus tehtiin kyselytutkimuksena. Vastaaajien ikähaarukka oli 15 vuodesta 55 vuoteen. Kysely suoritettiin Facebook:in HC-partiolaiset yhteisössä. Yhteisössä on noin 1700 jäsentä, jotka ovat kiinnostuneita partiosta. Yhteisössä on pääasiallisesti aikuisia partiolaisia.</p> <p>Työn tilaajana toimii Suomen Partiolaiset. Suomen Partiolaiset on suomalainen partiolaisten kattojärjestö. Suomen Partiolaisissa on noin 60 000 jäsentä. Opinnäytetyötä voivat hyödyntää Suomen partiolaiset, partiopiirit ja lippukunnat.</p>	
Asiasanat nuorisjärjestöt, partio, sosiaalinen vahvistuminen, kokemukset	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Anni Myllärinen	Number of Pages 52 + 6 app.pages
Title Scouting and its Attractivity.	
Supervisor(s) Kimmo Lind	
Subscriber and/or Mentor The Guides and Scouts of Finland, Timo Sinivuori	
Abstract In this final thesis it is studied why people stay in scouting hobby. The purpose was to examine what makes scouting so interesting. It was also studied what kind of visions people have about scouting. Social exclusion and scouting have lots of common interests. In scouting children and youngsters are wanted to be raised as active citizens, who want to impact on society. The meaning of final thesis for The Guides and Scouts of Finland is that they get to know why people feel familiar in scouting and with what kind of motives people can be interested in scouting. The study was made with a survey. Answerers ages were from 15 to 55 years. Survey was made in Facebook in HC-partiolaiset community. In the community there is 1700 members who are interested about scouting. Most of the members are adults. The thesis was ordered by the Guides and Scouts of Finland, which is the main organization of scouting in Finland. The Guides and Scouts of Finland consist of about 60 000 members around Finland. The thesis can be used by the Guides and Scouts of Finland, scout districts and local groups.	
Keywords Youth Organisations, Scouting, Social exclusion, Experiences	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 OPINNÄYTETYÖN AIHE	6
2.1 Syitä opinnäytetyölle	6
2.2 Teoriat ja käsitteet	7
2.3 Tilaaajan esittely ja aikataulutus	8
2.4 Tavoitteet & Näkökulmat	9
3 SUOMALAINEN PARTIOTOIMINTA	12
3.1 Suomen partiohistoria	12
3.2 Robert Baden-Powell	15
3.3 Toiminta nyt ja tulevaisuudessa	17
4 SOSIAALINEN VAHVISTUMINEN JA SEN MENETELMÄT	25
4.1 Partio ja sosiaalinen vahvistuminen	27
4.2 Ennaltaehkäisy	28
4.3 Aikuistoiminta partiossa	29
5 TUTKIMUSKYSYMYKSET JA –MENETELMÄT	31
5.1 Tutkimuskysymykset	31
5.2 Mitä menetelmää käytin ja miten?	32
5.3 Osallisuus	35
6 ANALYSOINTIA(toiminnan kuvaus)	36
6.1 Kokemukset & Muistot	39
6.2 Partion ja sosiaalisen vahvistamisen/ vahvistumisen tulevaisuus	45
6.3 Johtopäätökset	45
7 LOPPUTULOS	48
LÄHTEET	50
LIITTEET	52

1 JOHDANTO

Olen harrastanut partiota noin yhdeksän vuoden ajan. Olen paljon pohtinut syitä miksi juuri minä jäin partioon. Suossa uiminen, viikonloppu retken viettäminen saunassa 8 muun ihmisen kanssa ja puurokattilan jäätyminen ovat jääneet minulle parhaiten mieleen partiosta. Partiosta on myös tullut jonkunlainen elämäntapa.

Opinnäytetyössä esitellään muutamia aiemmin tehtyjä opinnäytetöitä koskien partiota. Tilaajana toimii Suomen Partiolaiset ja opinnäytetyön on tarkoitus olla hyödyksi kaikille partiolaisille. Opinnäytetyön aihe tuli Suomen Partiolaisilta.

Suomessa partioliike on toiminut jo vuodesta 1910 aina nykyhetkeen asti. Partiolaisia ovat muun muassa C.G.E. Mannerheim, Helvi Sipilä ja Jorma Ollila. Partioliikkeen perustaja Robert Baden-Powell (1857-1941) järjesti vuonna 1907 Brownsean saarella leirin, jolla hän kokeili kehittelmäänsä kasvatusjärjestelmää. Myös Lady Olave (1889-1977), Baden-Powellin vaimo, oli mukana toiminnassa ja hänet tunnetaan maailman partiotyttöjen johtajana. Partio on demokraattinen ja puoluepoliittisesti sitoutumaton järjestö.

Partio-ohjelmaa on uudistettu Suomessa vuonna 2008. Tällöin otettiin viisi ikäkautta vanhojen kolmen sijasta. Nykyiset ikäkaudet ovat sudenpentu (7-9 vuotta), seikkailija (10-12 vuotta), tarpoja (12-15 vuotta), samoaja (15-17 vuotta) ja vaeltaja (18-22 vuotta). Yli 22 vuotiaat ovat partiossa pääasiallisesti johtajina ja lippukunnan toimihenkilöinä. Partion kasvatustavoitteet jakautuvat neljään eri osa-alueeseen. Niitä ovat suhde itseensä, suhde toisiin ihmisiin, suhde yhteiskuntaan ja suhde ympäristöön.

Muistot ja kokemukset ovat tässä opinnäytetyössä tärkeässä osassa. Muistojen ja kokemusten kautta ihmisille muodostuu positiivisia tai negatiivisia tunteita. Muistojen ja kokemusten avulla lapset ja nuoret rakentavat omaa identiteettiään ja partion kautta he pyrkivät vaikuttamaan yhteiskuntaan. Tällöin heistä tulee aktiivisia kansalaisia.

2 OPINNÄYTETYÖN AIHE

Partiotoiminta on ollut minulle tärkeä harrastus ja olen ollut mukana vuodesta 2005 alkaen. Tätä ennen olen myös ollut muutaman vuoden partiossa ollessani 1-2-luokkalainen. Yhdeksän viime vuoden aikana olen päässyt toimimaan lippukunnassa viikkotoiminnassa kuten myös projektiluontoisissa hommissa. Tiesin haluavani tehdä partiioon liittyvän opinnäytetyön, mutta aihepiiristä minulla ei ollut mitään hajuakaan ennen kuin huomasin Suomen Partiolaisten aiheita opinnäytetöille. Opinnäytetyön aihe tuli esille työelämän tarpeesta.

Valitsin tämän aiheen, koska oma kiinnostukseni sosiaalista vahvistamista/vahvistumista sekä partiota kohden on kasvanut viime aikoina. Tästä saan tulevaisuudessa enemmän pohjaa Ko-Gi kurssilleni kesää varten. Silloin voin syventää sosiaalista vahvistamista/vahvistumista ja toteuttaa sitä lippukunnan tasolla.

2.1 Syitä opinnäytetyölle

Halusin löytää opinnäytetyöni aikana vastauksen kysymykseen ”Miksi minä jäin partiioon?” Olen pohtinut tätä kyseistä kysymystä hyvin pitkään ja miettinyt miksi juuri partio kiinnosti minua niin paljon eikä mikään muu harrastus. Minua on aina kiinnostanut löytää vastauksia omiin tekoihini ja myös sitä kautta löydän syitä miksi muut ihmiset ovat jääneet partiioon. Olen miettinyt onko partio minulle elämäntapa.

Tärkeimpiä syitä tälle opinnäytetyölle ovat olleet ”miksi minä jäin partiioon?”, ”mikä partiossa viehättää?” ja ”onko partio minulle elämäntapa?” Kyseisen aiheen valitsin siksi, koska halusin tietää partion merkityksen minulle ja tahdon samalla kehittää partiota eteenpäin. Partion kehittäminen kuuluu mielestäni jokaisen partiojohtajan tehtäviin. Partion on uudistuttava aika-ajoin ja sitä pitää tehdä koko ajan kaikkialla.

2.2 Teoriat ja käsitteet

Hyödynnän opinnäytetyössäni ainakin viittä eri opinnäytetyötä. Heidän aiheitaan ovat muun muassa partiolippukuntien jäsenhankinta ja siihen liittyvät asiat, Partio-ohjelma uudistuksen vaikutukset lippukuntien toiminnassa, partioharrastuksen sitoutumisen elämyksellinen perusta, partiojärjestön jäsenmäärän kasvattaminen sekä yleinen harrasteopas lapsille ja nuorille.

- Pietilä, Sara. Partiolippukuntien jäsenhankinta ja jäsenyyksien ylläpito. 2011. Turun ammattikorkeakoulu.
- Pietilä, Pauliina. Partio-ohjelmamuudistuksen vaikutukset lippukuntien toimintaan. 2011. Haaga-Helian ammattikorkeakoulu.
- Jukarainen, Virpi. Partioharrastuksen sitoutumisen elämyksellinen perusta. 2011. Mikkelin ammattikorkeakoulu.
- Evilä, Anna. Järjestön jäsenmäärän kasvattaminen. 2013. Humanistinen ammattikorkeakoulu.
- Iso-Oja, Maija. Ylivieskan alueen lasten ja nuorten harrasteopas. 2012. Humanistinen ammattikorkeakoulu

Partioaiheista tutkimusta on tehty viime vuosina myös näiden lisäksi muun muassa liikunnan roolista partiossa, partion monikulttuurisuudesta ja luokanopettajien näkemyksistä partiokasvatuksesta. Lisäksi partioaiheisia tutkimuksia tehdään koko ajan lisää. Tässä opinnäytetyössä ei sivuta niin paljon Suomen Partiolaisten jäsenmäärää ja sen kasvattamista vaan enemmän syitä miksi partion pariin jäädään.

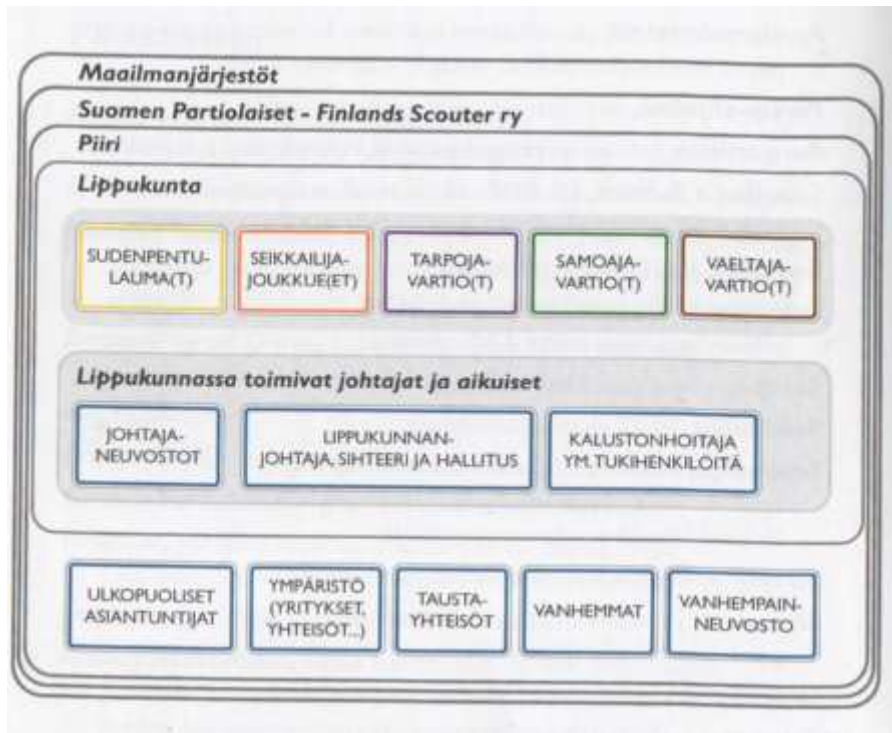
Opinnäytetyön keskeisimmät käsitteet ovat sosiaalinen vahvistuminen/ vahvistaminen, partion merkitys ja partion kehittäminen. Haluan tarkastella kuinka sosiaalinen vahvistaminen/ vahvistuminen toteutuu partiossa ja kuinka sitä voidaan vielä parantaa. Tarkastellessani partion merkitystä ajattelen myös omakohtaista kokemusta. Sama toistuu partion kehittämisessä.

2.3 Tilaajan esittely ja aikataulut

Opinnäytetyön tilaajana toimii Suomen Partiolaiset ry. Suomen Partiolaiset toimii kattojärjestönä kaikille suomalaisille partiolaisille Suomessa. Minulle tarjottiin muutamia erilaisia aiheita ja niinpä tartuin tähän aiheeseen. Itseasiassa Suomen Partiolaisilla on nettisivuillaan kerrottu mistä aiheista tarvitaan opinnäytetöitä.

Aloitin kysymyksiä pohtimisen joulukuussa 2013, mutta vasta tammikuussa 2014 sain kirjoitettua kysymykset. Menetelmäopintojen aikana tammikuussa 2014 kysymykset kirkastuivat ja muotoutuivat juuri oikeaan muotoon. Testikysely tehtiin ensin pienelle ihmisjoukolle, mutta kaikki eivät saaneet kysymyksiä ollenkaan. Kysymyksiä tekeminen ja niiden jatkojalostus oli hankalinta, mutta samalla kuitenkin hyvin antoisaa toimintaa. Opinnäytetyö pyöri kokoajan ajatuksissani ja sitä työstettiin viikoon, mutta vasta maaliskuussa aloitettiin itse opinnäytetyön kirjoittaminen.

Tammikuussa tein kysymyksiä ja suunnittelin kuinka teen opinnäytetyötäni sekä aikataulutin omaa kevättäni opinnäytetyön suhteen. Helmikuussa harjoittelin Webropol-ohjelmaa ja tein testikyselyn pienelle joukolle ihmisiä. Kirjoittelin myös ideapaperin ja opinnäytetyösuunnitelman valmiiksi. 25.2.2014 julkaisin kyselyn Facebookissa eräessä suljetussa ryhmässä. Suljin kyselyn maaliskuun neljäntenä päivänä. Tuloksien analysointi ja opinnäytetyön kirjoittaminen alkoi viides maaliskuuta. Huhtikuussa sain opinnäytetyöstäni jonkunlaisen raakaversioon valmiiksi ja toukokuun alussa luovutin valmiin opinnäytetyöni koululle. Syksyllä 2014 esittelen opinnäytetyöni Suomen Partiolaisille.

Kuvio 1. Partio organisaatio.

Kuviossa 1 näkyy partion organisaatiokaavio. Lippukunta toimii paikallisella tasolla ja jäsenet toimivat lippukunnassa. Lippukunnassa toimii viikottain sudenpentulaumoja, seikkailijajoukkueita, tarpojavartioita, samoajavartioita sekä vaeltajavartioita. Samoin lippukunnassa toimii johtajia ja aikuisia lippukunnan muissa rooleissa. Lippukunnat kuuluvat piireihin ja sitä kautta lippukunnat saavat äänensä kuuluviin omalla alueella. Suomessa on yhteensä 11 partiopiiriä. Kaikki partiopiirit kuuluvat Suomen Partiolaisiin. Suomen Partiolaiset kuuluu molempiin maailmanjärjestöihin, WAGGGS:iin (World Association of Girl Guides and Girl Scouts) ja WOSM:iin (World Organisation of the Scout Movement).

2.4 Tavoitteet & Näkökulmat

Opinnäytetyöni tavoitteina ovat sosiaalisen vahvistumisen vastaaminen partionkasvatustavoitteisiin ja erilaisten partioon osallistamisen motiivien tarkastelua sosiaalisen vahvistamisen näkökulmasta. Omat odotukseni kyselyn motiiveista olivat elämäntapa ja lausahdus ”kerran partiolainen, aina partiolainen”. Omasta mielestäni partio on jonkinlainen addiktio sitä harrastavalle ihmiselle. Omien odotusteni mukaan

partioon jäädään kavereiden takia. Partiosta on omasta mielestäni erittäin hankala päästää irti ja siitä tulee monelle elämäntapa.

Opinnäytetyöni päätavoitteet olivat minulle hankalia mieltä, mutta lopulta ne kirkastuivat erittäin nopeasti. Tarkoitukseni on tutkia mikä ihmisiä kiinnostaa partiossa sekä kuinka sosiaalinen vahvistaminen/ vahvistuminen vastaa partion kasvatustavoitteisiin. Samalla mietin erilaisten partioon osallistumisen motiiveja ja tarkastelen niitä sosiaalisen vahvistamisen/ vahvistumisen näkökulmasta.

Sosiaalisella vahvistamisella/ vahvistumisella ja kuinka se vastaa partionkasvatustavoitteisiin tarkoitetaan sitä, kuinka sosiaalinen vahvistaminen/ vahvistuminen voi vaikuttaa kasvatustavoitteisiin partiossa. Erilaisten partioon osallistumisen motiivit ja niiden tarkastelu sosiaalisen vahvistamisen/ vahvistumisen näkökulmasta on ollut itselleni hankala asia. Minun on vaikea mieltä omalta kohdaltani mikä on minulla motiivina partiossa toimiessani. Onko partioon jääty velvollisuuden tunteesta vaiko kavereiden takia. Vai onko siihen joku muu syy miksi partioon on jääty.

Kyselyssä tätä tarkastellaan partiomuistojen avulla. Muistot ja kokemukset ovat tärkeitä ihmisille ja sitä kautta voidaan saada ihmisen alitajunnasta asioita, joita hän ei välttämättä kerro suoraan ja avoimesti. Jos ihmiselle jää muisto tai kokemus, niin hän haluaa niitä lisää. Muisto ei välttämättä ole tapahtumahetkellä niin positiivinen. Ajan saatossa se kuitenkin muuttuu positiivisemmaksi.

Kasvatustavoitteet partiossa on kirjattu ensimmäisen kerran jäsenkokouksessa vuonna 2006. Ne kuvaavat partiolaista tänä päivänä. Vaikka kyseiset tavoitteet ovat olleet mukana partiotoiminnassa aina, niin niiden kirjaaminen paperille on iso edistysaskel. Nyt on ainakin jotain kirjoitettua kasvatustavoitteista. Kasvatustavoitteet ilmaisevat sanoiksi puettuna jotakin, jonka olemme aina tienneet ohjaavan partiotoimintaamme. Kasvatustavoitteet antavat sanallisen muodon monipuoliselle partiotoiminnalle, eli punaiselle langalle, joka etenee ikäkaudesta toiseen. Partion kasvatustavoitteet on jaettu neljään näkökulmaan: suhde itseensä, suhde toisiin ihmisiin, suhde yhteiskuntaan ja suhde ympäristöön. Partion arvopohjassa näkyvää

suhdetta Jumalaan ei ole korostettu erikseen, vaan se sisältyy näihin kaikkiin neljään näkökulmaan.

Tutkimuskysymykseni ovat koskeneet pääasiallisesti syitä miksi vastaajat ovat jääneet partioon, mikä on kiinnostavin asia partiossa sekä mitkä ovat parhaimmat partiomuistot ja milloin ne on saatu. Myös partion merkitystä sen jäsenille kuvailtiin adjektiivien kautta, joita heidän piti mainita kyselyn keskivaiheilla. Liitteistä löytyy tutkimuksen kysymykset.

Ensimmäisissä neljässä kysymyksessä kysyttiin vastaajilta perustietoja kuten ikä, sukupuoli, partiopiiri sekä toimiiko vastaaja lippukunnassa vai piirissä. Vastaajien mielestä partiopiiri kohdassa olisi pitänyt myös olla ruotsinkielinen partiopiiri, FiSSc, mutta tarkoitus oli saada maantieteellistä sijaintia vastaajien toiminta-alueista. Lisäksi kohdassa neljä vastaajilta kysyttiin millä tasolla he toimivat, lippukunnassa vai piirissä. Tähänkin kohtaan oli vastaajien puolesta toivottu, että myös toimiminen Suomen Partiolaisissa olisi lisätty kysymykseen.

Vastaajilta kysyttiin myös heidän ikänsä kun he aloittivat partion, syitä miksi partioon jäätiin, haluaako vastaaja lisää vastuuta tulevaisuudessa sekä haluavatko he kaverinsa mukaan partioon ja miksi. Lisäksi vastaajien piti kuvailla kolmella adjektiivilla partiota sekä kertoa mikä on kiinnostavin asia partiossa. Viimeisinä kysymyksinä kysyttiin parasta partiomuistoa ja ikää, jolloin vastaaja sai sen.

Partioaiheista tutkimusta on tehty viime vuosina muun muassa liikunnan roolista partiossa, partion monikulttuurisuudesta ja luokanopettajien näkemyksistä partiokasvatuksesta. Myös partion jäsenmäärän suhteen on tehty monta opinnäytetyötä.

3 SUOMALAINEN PARTIOTOIMINTA

Partio on tällä hetkellä yksi Suomen suurimmista nuorisjärjestöistä. Suomalaisessa partiotoiminnassa on toiseksi eniten lapsia ja nuoria asukaslukuun nähden Euroopan alueella. Kärkisijaa pitää Liechtenstein. Partiolaisia ovat olleet tai ovat vieläkin muun muassa Ruotsin ja Espanjan kuninkaat, Bill Gates, Paul McCartney ja Steven Spielberg. Tässä luvussa käyn läpi partiotoiminnan historiaa Suomessa 1910 vuodesta alkaen nykypäivään asti. Jotta ymmärtäisi partiota ja sen aatteita on pakko ensin tutustua sen perustajaan Robert Baden-Powelliin eli B-P:hin.

3.1 Suomen partiohistoria

Partiotoiminta rantautui Suomeen vuonna 1910. Partiotoiminnan alkuvuosina Suomessa oli menossa vielä toinen sortokausi. Kyseinen sortokausi oli alkanut 1908. Vuoden 1909 aikana Venäjän keisari hajotti eduskunnan useaan otteeseen. Talvella 1910-1911 partion toimintamuodot olivat erittäin kirjavia, sillä valtakunnallisia organisaatiota ei vielä ollut olemassa. Partio levisi erityisen voimakkaasti kaupunkeihin. Ensimmäisten joukossa olivat muun muassa Helsinki, Loviisa, Maarianhamina, Porvoo, Rauma, Viipuri, Tampere ja Vaasa. Syksyllä 1911 partioliike lakkautettiin Suomessa poliittisista syistä, mutta suomalaiset partiolaiset menivät maan alle. Toimintaa pidettiin yllä, mutta salassa. Suomessa oli hyvin poliittisesti hankalaa toimia 1890-1920 välisenä aikana. Suomi oli hyvin tiukasti kiinni Venäjän vallan alla ja itsenäistymisen jälkeen omille jaloille nouseminen vei hetken aikaa. Kesällä 1915 ensimmäiset suomalaiset jääkärit saapuivat Lockstedtin leirille saamaan sotilaskoulutuksena. Kyseinen koulutus naamioitiin partiojohtajakurssiksi.

Suomi itsenäistyi vuonna 1917 ja sen myötä partio nousi maan alta ja samalla syntyi Suomen Partioliitto – Finlands Scoutförbund, tyttöjen ja poikien yhteinen liitto. Suomen Partioliiton ensimmäisenä johtajana toimi Verner Louhivuori. Hänen veljensä O.W. Louhivuori oli yksi Suomen Itsenäisyssenaatin jäsenistä eli P.E. Svinhufvudin ensimmäinen hallitus. Suomi ajatui kuitenkin sisällissotaan jo vuonna 1918, syynä tähän olivat muun muassa kansan jakautuminen kahtia sekä talousongelmat ja niiden huolenaihe jokaisen ihmisen elämässä. Tämä jätti pitkäaikaiset katkeruudet yhteiskuntaluokkien välille. Partioliike oli puolueeton, mutta

se toimi Suomessa kuitenkin porvarillisessa viitekehyksessä ja valikoitui sen takia valkoisten puolelle. Loppujen lopuksi valkoiset voittivat punaiset 15.5.1918. Kyseinen sota oli lyhyt, mutta todella verinen, tämän takia partioliike yritti saada kansakuntaa lasten ja nuorten kautta yhtenäisemmäksi. Vuonna 1919 Gustaf Mannerheimistä tuli Suomen ensimmäinen kunniapartiolainen. Kutsujana toimi Suomen Partioliitto.

Vuonna 1920 syntyi Tarton rauha Suomen ja Neuvosto-Venäjän välillä sekä Suomi liittyi Kansainliiton jäseneksi. Tämän lisäksi Suomessa alkoi eheyttämispolitiikka, jonka tarkoituksena oli parantaa työväestön asemaa sekä yhteiskuntaluokkien välejä pyrittiin parantamaan kaikilla mahdollisilla tavoilla. Kyseinen kansallinen eheytys jatkui aina 1930-luvulle asti. Partioliike halusi olla mukana sillanrakentajana eri yhteiskuntaluokkien välillä. Partioliikkeen toiminta epäiltiin erittäin paljon puolin ja toisin. 1922 alkoi sudenpentutoiminta Suomessa.

1930-luvulla alkoi suomalaisessa partiotoiminnassa voimakas kasvun kausi. Jäsenmäärät kasvoivat, piiriorganisaatioita luotiin sekä ensimmäiset työntekijät palkattiin partiotoimintaan. Vuonna 1932 Kuopioon perustettiin sisupartiolippukunta. Vuosikymmenen kohokohta oli Robert ja Olave Baden Powellin vierailu Helsingissä 1933. Gustaf Mannerheim toimi isäntänä kyseisellä vierailulla. Vuonna 1937 otettiin käyttöön termi lippukunta.

Talvisodan sytyttyä vuonna 1939, normaali toiminta lippukunnissa pysähtyi. Talvisota oli aiheuttanut Suomen kansalle eheytyksen. Jatkosodan aikana 1941-44 kävi samalla tavalla kuin talvisodan aikana. Tällöin normaali toiminta partiolippukunnissa pysähtyi pitemmäksi aikaa. Tuhannet partiojohtajat olivat rintamalla tai työpalvelutehtävissä. Tyttöjen johtajat toimivat muun muassa ilmavalvonnassa, väestönsuojelussa tai sairaalatyössä. Vuonna 1941 Partioaikaliitot yhdistyvät Suomen Partioaikajärjestöksi (SPJ) ja 1943 Partiotyttöliitot yhdistyvät Suomen Partiotyttöjärjestöksi (SPTJ). 1947 Partiotyttöjärjestö toi adventtikalenterin Suomeen. Sitä myytiin varainhankintatuotteena partiolaisten toimesta. Sotien jälkeen partiosta tuli Suomen suurin nuorisjärjestö ja etenkin silloin kun suuret ikäluokat astuivat partioon. 27.1.1951 C.G.E. Mannerheim kuoli. Hänen hautajaisissaan oli 2000 partiolaista kunniakujassa.

Suomen ensimmäinen Satahanka-leiri järjestettiin vuonna 1955. Poliittiset nuorisojärjestöt saivat paljon uutta suosiota, jonka seurauksena partiolaisten määrä väheni. Tätä kutsuttiin politisoitumiseksi. Partio nähtiin aikansa eläneenä, ohjelmiltaan vanhentuneena ja eläkeläisten johtamana järjestönä ja tämän takia partio alkoi tuntua epämuodikkaalta.

Massamuutot maalta kaupunkeihin ja Ruotsiin alkoivat 1968 mutta ne kiihtyivät 1970-luvulla. Tämä vaikutti paljolti partion jäsenkehitykseen. Partio ehti vasta 1970-luvulla uusiin lähiöihin ja jäsenmäärä kääntyi kasvuun. Vuonna 1972 Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry perustettiin. Kuitenkin ensimmäinen yhteispiiri syntyi vasta 1973 Hämeeseen. Kyseisessä piirissä oli mukana tyttöjä sekä poikia.

Suomen vienti kääntyi syksyllä 1990 yleiseurooppalaisen laman myötä jyrkkään laskuun. Yritykset joutuivat konkurssiin ja konkurssiaalto vei neljänneksen teollisista työpaikoista. Neuvotoliiton hajoaminen 1991 pysäytti idänkaupan, josta oli muodostunut merkittävä osa Suomen ulkomaankaupasta. Partion jäsenmäärä oli 1990-luvulla kaikkien aikojen huipussaan.

Suomen Partiolaiset aloittivat toimintansa 1972 vastavalmistuneessa Partiotalossa Helsingin Lauttasaaressa. Sieltä muutettiin Itälahdenkadulle ja vuonna 1987 Oulunkylän Partiotaloon. Oulunkylästä tie vei Töölöön, jossa Partioasema avasi ovensa vuonna 2007 ja toimii siellä edelleen vuonna 2014.

1.3.2000 Suomen ensimmäinen naispresidentti astui virkaansa. Tarja Halonen oli Suomen tasavallan 11. presidentti. (Heikkonen, et.al 2004) 2000-luvulla partiolaisten määrä väheni useiden vuosien ajan. Partio alkoi uudistaa itseään. Partiota uudistettiin niin ulkoisesti kuin sisäisesti. Esimerkiksi partioasua uudistui, graafinen ilme uudistui sekä partiopiirien määrä väheni 18 piiristä 11 piiriin. Uudistukset alkoivat vuonna 2006. Vuonna 2008 julkaistiin uusi ohjelma ja uudet ikäkaudet, jotka esitellään myöhemmin luvussa 3.3. Partion koulutusjärjestelmä uudistui. Vuonna 2010 suomalainen partiotoiminta täytti 100 vuotta. (Paavilainen 2010)

3.2 Robert Baden-Powell

Robert Stephenson Smyth Baden-Powell, partiolaisten keskuudessa hänet tunnetaan B-P:nä, oli brittiläinen upseeri ja partioliikkeen perustaja. Hän syntyi 22.2.1857 Lontoossa monilapsisen perheen kuudenneksi pojaksi. Hänen isänsä työskenteli professorina Oxfordin yliopistossa ja hänen äitinsä oli kotiäiti. B-P:n isä kuoli tämän ollessa vain vasta kolmen vuoden vanha. Perhe eli isän kuoleman jälkeen taloudellisesti niukkaa elämää.

B-P opiskeli aluksi kotona äitinsä johdolla, mutta jatkoi koulunkäyntiä myöhemmin sisäoppilaitoksessa stipendin turvin. Hän oli aina innokas oppimaan uutta, mutta todistukset kertovat, ettei hän menestynyt koulussa erityisen hyvin. B-P soitti pianoa, viulua sekä näytteli. Opiskeluaikoina hän kiinnostui myös tiedustelusta sekä puutöistä.

Koulun jälkeen B-P pyrki armeijaan. Hänet komennettiin kolmanteentoista husaarirykmenttiin ilman upseerinkoulutusta. Hän lähti Intiaan vuonna 1876. Hän erikoistui siellä tiedusteluun, kartanpiirtämiseen sekä vakoiluun. B-P menestyi hyvin, niin että hän pääsi kouluttamaan muita sotilaita samoihin tehtäviin. B-P:n metodeita pidettiin tuohon aikaan harhaoppisina; yhden johtajan alaisuudessa työskenteli pieni ryhmä ja ne palkittiin, jotka pärjäsivät hyvin. Myöhemmin B-P työskenteli Balkanilla, Etelä-Afrikassa ja Maltalla. Vuonna 1899 B-P palasi Afrikkaan auttaakseen Mafekingin puolustuksessa, kun se oli piiritettynä 217 päivän ajan buurisodan alkuvaiheessa. Se osoittautui keskeiseksi koetukseksi B-P:n vakoilutaidoille. Viestijoukkueen urheus ja poikien neuvokkuus tekivät B-P:hin vaikutuksen. Myös B-P:n omat teot tekivät pysyvän vaikutuksen englantilaisiin.

Vuonna 1903 palatessaan kotiin B-P sai huomata olevansa kansallissankari. Nuorisajohtajat ja opettajat ympäri maata käyttivät hänen sotilailleen kirjoittamaansa pientä käsikirjaa *Aids to scouting* opettaessaan tarkkaavaisuutta ja puutöitä. B-P alkoi kirjoittaa *Aids to scouting*-kirjaa uudestaan, nuoremmalle lukijakunnalle.

Vuonna 1907 B-P järjesti ensimmäisen partioleirin. Tällöin katsotaan kansainvälisen partio toiminnan alkaneen. Leiri järjestettiin Brownsean Islandilla, Englannissa. B-P

kokosi yhteen 22 poikaa, joista osa oli yksityiskouluista ja osa työläiskodeista. Kyseisellä leirillä B-P kokeili kehittämäänsä kasvatustjärjestelmää poikien kanssa. B-P uskoi, kun nuoret pojat saivat vastuuta enemmän, niin silloin he pystyivät ylittämään itsensä. Kokemuksiensa pohjalta B-P julkaisi kirjan *Scouting for boys* (suom. *Partiopojan kirja*) vuonna 1908. Kirjaa on käännetty yli 35 kielelle. Kirjaa myytiin valtavia määriä ja pojat perustivat partioryhmiä kokeillakseen B-P:n ideoita. B-P ymmärsi jotain keskeistä Englannin ja koko maailman nuorisosta. Partion keskeinen piirre on demokraattisuus ja vapaaehtoisuus, jonka takia liike lakkautettiin myöhemmin joissakin maissa, joiden poliittinen järjestelmä muuttui totaalitaariseksi.

Vuonna 1910 B-P jäi eläkkeelle armeijasta 53-vuotiaana. Hän pystyi paremmin palvelemaan maataan partioliikkeen kautta, kuten kuningas Edward VII kehoitti. B-P:n kaikki into ja energia kohdistui partiopoikien ja -tyttöjen toiminnan kehittämiseen. Partiosta tuli myös nopeasti tyttöjen harrastus. B-P matkusti paljon ympäri maailmaa. Hän meni sinne missä häntä tarvittiin. Vuonna 1912 B-P avioitui Olave Soamesin, Olave St. Clair Soames, (22.2.1889-19.6.1977) kanssa. Olave oli hänen apulaisensa ja kumppaninsa partiotyössä. He saivat kolme lasta, Peter, Heather ja Betty. Lady Baden-Powell tunnetaan maailman partiotyttöjen johtajana.

Ensimmäiset tytöt tulivat mukaan partiotoimintaan vuonna 1909. Aluksi tyttöjen johtajaksi ryhtyi B-P:n sisar Agnes Baden-Powell (1854-1945), mutta vuodesta 1930 alkaen B-P:n puoliso Lady Olave johti toimintaa. B-P:n mielestä partiotyttöjen nimeksi ei sopinut *scout* eli tiedustelija. Tytöt nimettiin lopulta *guide* eli opas. Tytöille ilmestyi vuonna 1912 ensimmäinen kirja *The Handbook for the Girl Guides*.

Maailman ensimmäinen kansainvälinen Jamboree-leiri järjestettiin Lontoossa 1920. Leirin päättäjäsissä B-P nimitettiin yksimielisesti maailman partiolaisten johtajaksi. Kyse ei ollut vain kunnianimestä vaan partiolaiset pitivät häntä tosiaan johtajanaan. Huudot, joilla häntä tervehdittiin ja hiljaisuus, jonka B-P sai aikaan vain nostamalla kätensä, todistivat hänellä olevan paikkansa jokaisen partiolaisen sydämessä. B-P sai myöhemmin aatelistarvon ja sai nimekseen Lord Baden-Powell of Gilwell. (Paavilainen 2010)

Vuonna 1938 B-P:n terveys alkoi heiketä ja hän palasi Afrikkaan, joka merkitsi hänelle paljon. B-P vietti eläkepäiviään Nyerissä, Keniassa. Hän jatkoi kirjojensa kirjoittamista ja luonnosten tekemistä. Hän julkaisi yhteensä 32 kirjaa. 8.1.1941 B-P kuoli 83-vuotiaana. Hänet haudattiin Nyeriin, Keniavuoren lähelle. Hänen hautakivessään on teksti ” Robert Baden-Powell, maailman partiolaisten johtaja” sekä poika- ja tyttöjärjestön merkit. Lady Olave Baden-Powell jatkoi B-P työtä edistäen koko ajan partioliikkeen asioita koko maailmassa. Lady Olave Baden-Powell kuoli vuonna 1977 ja hänet haudattiin Nyeriin miehensä rinnalle. (Suomen partiolaiset 2008)

Vuonna 2007 tuli kuluneeksi sata vuotta ensimmäisestä partioleiristä. Muistelemispäivä eli Thinking Day on 22. helmikuuta. Silloin muistellaan partioystäviä ympäri maailmaa. Kyseinen päivä on B-P:n ja Lady Olaven yhteinen syntymäpäivä. Kyseisenä päivänä monessa lippukunnassa luetaan B-P:n viimeinen viesti

Partiolaisten kansainvälisiä kattojärjestöjä ovat *World Organisation of Scout Movement*, WOSM eli Partiopoikien Maailmanjärjestö sekä *World Association of Girl Guides and Girl Scouts*, WAGGGS eli Partiotyttöjen Maailmanliitto. WOSM ja WAGGGS ovat poliittisesti sitoutumattomia, kaikille uskonnosta, rodusta ja yhteiskunnallisesta asemasta riippumatta avoimia järjestöjä. Maailmanjärjestöt määrittelevät viime kädessä, mikä on partiota ja mikä ei.

WOSM:issa on mukana noin 30 miljoonaa partiolaista ja jäsenmaita noin 216 maasta. WAGGGS:issa taas on noin 8,5 miljoonaa partiolaista ja jäsenmaita noin 130. Suomessa pojat kuuluvat WOSMiin ja tytöt WAGGGSiin. WAGGGSin tunnus on kolmiapila ja WOSMin lilja. Nämä tunnukset ovat myös tyttöjen ja poikien lupausmerkkejä ympäri maailmaa.

3.3 Toiminta nyt ja tulevaisuudessa

Partio-ohjelman lähtökohtana on yksilön kasvu. Ikäkausijako ottaa huomioon tämän päivän lapsuus- ja nuoruusiän vaiheet pyrkien samalla ennakoimaan myös lasten- ja

nuorten tarpeita eri ikävaiheissa. Ohjelma on rakennettu nousujohteiseksi eli iän ja taitojen kehittyessä haasteita tulee enemmän.

Vuonna 2008 otettiin käyttöön viisi ikäkautta:

- Sudenpentu (7-9 vuotiaat)
- Seikkailija (10-12 vuotiaat)
- Tarpoja (12-15 vuotiaat)
- Samoaja (15-17 vuotiaat)
- Vaeltaja (18-22 vuotiaat)

Sudenpentu on 7-9 -vuotias lapsi, joka voi toimia seka- tai erillisryhmässä. Sudenpennun omaa ryhmää kutsutaan laumaksi. Laumassa on yleensä noin 8-12 sudenpentua, jotka kokoontuvat viikoittain. Sudenpennun keskeiset kasvatustavoitteet ovat, että sudenpentu oppii monipuolisen tekemisen kautta, aikuisen johtamana, toimimaan ryhmässä ja sen eduksi. Sudenpennun kehitysvaihetta kuvaavia sanoja ovat innokkuus, reippaus, mielikuvitus, herkkyyys, riehakkuus ja mustavalkoinen maailmankuva. Sudenpentuohjelma koostuu 35 jäljestä, jotka on jaoteltu alaryhmiin kasvatustavoitteisen mukaan. (Suomen Partiolaiset 2008, 118-119.)

Seikkailija on 10-12 -vuotias lapsi, joka toimii seka- tai erillisryhmässä. Seikkailijaryhmää kutsutaan joukkueeksi ja se koostuu 10-15 seikkailijasta. Joukkue kokoontuu viikoittain. Seikkailijan keskeiset kasvatustavoitteet ovat, että seikkailija oppii toimimaan ryhmän jäsenenä yhteisten tavoitteiden saavuttamiseksi, omaksuu yhteistyön taidot ja pelisäännöt sekä testaa osaamistaan oman ryhmän toiminnassa ja saa onnistumisen kokemuksia. Seikkailijan kehitysvaiheita kuvaavia sanoja ovat toimeliaisuus, neuvokkuus, itsekontrolli, oikeudenmukaisuus ja yhteistyö. Seikkailijoiden ohjelma koostuu neljästä eri ilmansuunnasta sekä tervetuloa osasta. Jokaiseen ilmansuuntaan on sisällytetty 20 aktiviteettiä, kaksi retkeä, osallistuminen partiotaitokisoihin sekä vähintään yksi taitomerkki. (Suomen Partiolaiset 2008, 120-122.)

Tarpoja on 12-15 -vuotias nuori, joka toimii erillisryhmässä. Eli tytöt ja pojat erillään. Tarpojaryhmää kutsutaan vartioksi ja se koostuu 4-12 tarpojasta. Vartio kokoontuu viikoittain. Tarpojan keskeiset kasvatustavoitteet ovat, että tarpoja laajentaa sosiaalista ympäristöään ja oppii soveltamaan käytännön taitoja, toiminta on perusteltua ja konkreettista sekä tarpojan itseohjautuvuus kehittyy ja nuori uskaltaa kokeilla uutta. Tarpojan kehitysvaihetta kuvaavia sanoja ovat spontaanisuus, innostuminen, hämmennys, suojautuminen, arkuus, lyhytjänteisyys ja mielialojen vaihtelu. Tarpojen ohjelma koostuu neljästä puolen vuoden jaksosta. Jokaisessa jaksossa on pakollisia ja valinnaisia aktiviteetteja. (Suomen Partiolaiset 2008, 123-126.)

Samoaja on 15-17 -vuotias nuori, joka toimii seka- tai erillisryhmä. Samoajaryhmää kutsutaan vartioksi ja se koostuu 4-12 samoajasta. Vartio kokoontuu viikoittain. Samoajan keskeiset kasvatustavoitteet ovat oppia ottamaan oma-aloitteisesti vastuun itsestään ja ryhmästään, toimia aktiivisesti yhteisön ja elinympäristön hyväksi sekä tunnistaa ja ymmärtää erilaisia toimintatapoja ja näkemyksiä. Samoajan kehitysvaihetta kuvaavia sanoja ovat aattellisuus, aktiivisuus, energisyys, etsiminen ja kyseenalaistaminen/ kapinointi. Samoajien ohjelma kestää kolme vuotta ja se koostuu erimittaisista aktiviteeteista, joista osa on pakollisia ja osa valinnaisia. (Suomen Partiolaiset 2008, 127-128.)

Vaeltaja on 18-22 -vuotias nuori aikuinen, joka toimii projektien mukaisissa ryhmissä. Ryhmää kutsutaan vartioksi ja se on yhteisryhmä, jossa on 3-5 vaeltajaa. Vartio kokoontuu 1-2 kertaa kuussa. Vaeltajan keskeisiin kasvatustavoitteet ovat, että vaeltajan elämäntapa on arvopohjan mukainen sekä vaeltaja kantaa vastuun valinnoistaan. Vaeltajan kehitysvaihetta kuvaavia sanoja ovat jäsentyminen, vakiintuminen, etsiminen, valinnat, ratkaisut, epäily, maailmankuvan valinta, suuri henkinen kasvu, oman linjan; elämäntavan löytö, itsenäistyminen, vastuullisuus sekä pitkäjänteisyys. Vaeltajien ohjelma on jaettu 33 aihealueeseen, joista jokaisesta valitaan suoritettavaksi vähintään yksi aktiviteetti. Ohjelmaan kuuluu myös Suomi-projekti ja ulkomaat-projekti. (Suomen Partiolaiset 2008, 129-131.)

Näiden viiden ikäkauden lisäksi yli 22- vuotiaat ovat aikuisia. He vetävät ryhmiä, johtavat lippukuntia sekä toimivat erilaisissa muissa pesteissä. Aikuinen voi johtaa

lippukunnan toimintaa, toimia akelana, sampona tai luotsina. Akela on sudenpentujen johtaja. Hänet on koulutettu tehtävään. Sampo on seikkailijajoukkueen johtaja. Luotsi taas on tarpojen, samoajien ja vaeltajien toimintaa johtava aikuinen, joka on koulutettu tehtäväänsä. Tarpojen, samoajien ja vaeltajien toiminnassa korostuu vertaisjohtajuus sekä aikuisen turva. Näillä ryhmillä on siksi usein vertaisjohtaja ja aikuinen turva ja tuki tarvittaessa.

Partion visio on olla Suomen vaikuttavin ja vetovoimaisin nuorisjärjestö, joka kasvattaa lapsia ja nuoria monipuolisesti. Viimeisen kymmenen vuoden aikana on jäsenmäärä ollut laskusuuntaista. Tämän takia on toimintasuunnitelmaan 2014 kirjattu, että partion tavoitteena on jäsenmäärän kasvu. Näitä koskettavat myös painopisteet, joiden kautta tämä tavoite toteutuisi. Ne ovat:

- Partion laatulupaus pitää kaikkialla Suomessa.
- Partio on Suomen vaikuttavin ja vetovoimaisin nuorisjärjestö, joka kasvattaa lapsia ja nuoria monipuolisesti.
- Jokainen partiolainen on ylpeä harrastuksestaan.

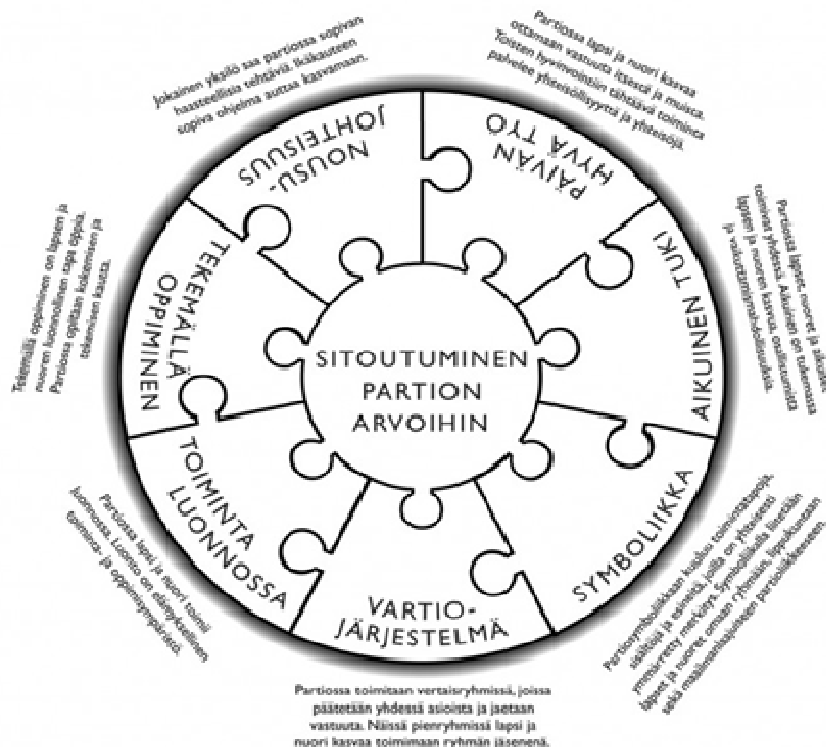
Partio-ohjelma konkretisoi kasvatustavoitteet. Partion kasvatustavoitteet jaetaan neljään eri näkökulmaan. Nämä neljä näkökulmaa ovat suhde itseensä, suhde toisiin ihmisiin, suhde yhteiskuntaan ja suhde ympäristöön. Viikoittaisen toiminnan lisäksi jokaiselle ikäkaudella on paljon muutakin toimintaa, esimerkiksi leirejä, vaelluksia, purjehduksia, kisoja sekä koulutusta.

Sosiaalinen vahvistuminen/vahvistaminen partiossa tarkoittaa esimerkiksi sitä, että partio tukee lapsen ja nuoren kasvua ja kehitystä sekä heistä pyritään kasvattamaan aktiivisia kansalaisia. Näitä asioita pyritään toteuttamaan mielenkiintoisen tekemisen ja kokemuksellisten muistojen muistelun ja säilyttämisen kautta. Sosiaalista vahvistumista käydään tarkemmin läpi luvussa 4.

Partion kasvatustavoitteet on kirjattu ensi kertaa jäsenkokouksessa 2006 kuvaamaan partiolaista tänä päivänä. Kasvatustavoitteet ilmaisevat sanoiksi puettuna jotakin, jonka olemme aina tienneet ohjaavan partiotoimintaamme. Kasvatustavoitteet antavat sanallisen muodon monipuoliselle partiotoiminnalle, eli punaiselle langalle, joka etenee ikäkaudesta toiseen.

Partiomenetelmä pitää sisällään sitoutumisen partion arvoihin, symboliikan, nousujohteisuuden, vartiojärjestelmän, tekemällä oppimisen, aikuisen tuen, päivän hyvän työn ja toiminnan luonnossa. Kuviossa 2 näkyy mitä asioita partiomenetelmä pitää sisällään.

PARTIOMENETELMÄ

Suomen Partiolaiset - Finlands Scouter ry 2007

Kuvio 2. Partiomenetelmä (Suomen Partiolaiset 2007)

Sisupartio toiminta on partiolaisen kykyjen mukaan sovellettua toimintaa. Sisupartiolaisiksi luetaan aisti-, liikunta- tai kehitysvammainen partiolainen. Konkreettisesti heidän partiopolkunsu on erilainen. Sisupartiossa tarvitaan paljon johtajia ja heidän apuaan. Esimerkiksi yhdessä sisulaumassa voi olla 6 johtajaa 5 lasta kohden.

Robert Baden-Powell kertoo eräässä kirjassaan tarinan kahdesta sammakosta. Sammakot löysivät eräänä päivänä kerma-astian. Uteliaisuuttaan ne kurkistivat astiaan ja putosivat siihen. Toinen sammakoista arveli kerman olevan nestettä, jossa

sammakon oli mahdotonta uida. Tämä sammakko ei edes yrittänyt pelastautua ja pelastajakaan ei tullut, niin sammakko vajosi pohjaan ja hukkui. Toinen sammakko ei antanut periksi, se alkoi uida ja potkia kaikin voimin. Välillä sammakko vajosi, mutta ponnistautui pinnalle aina uudelleen. Tätä se jatkoi tunnista toiseen. Äkkiä se tunsu jalkojensa alla jotain kovaa ja kiinteää, ponnisti ja pääsi hyppäämään pois astiasta. Kerma oli samalla kirnuuntunut voiksi. Sisukas sammakko pelastui.

Sisutoimininnan idea on Baden-Powellin ajoilta lähtöisin. Sisupartio on levinnyt kansainvälisesti partiotoiminnassa. Sisutoiminnan merkissä on sisukkuutta kuvaava sammakko, joka on vahvan jalussolmun sisällä. Sisupartion nimitys on peräisin vuodelta 1947. Suomessa sisutoiminta alkoi jo parikymmentä vuotta aiemmin vuosina 1928-1929, jolloin Sokeainkoulussa Helsingissä kokeiltiin partiotoimintaa vammaisten kanssa. Toisen maailmansodan jälkeen toiminta vilkastui, koska vammautuneiden määrä Suomessa kasvoi. Nykyään Suomessa on noin 450 sisupartiolaista, heitä on reilussa 60 lippukunnassa ympäri Suomea.

Meripartiotoiminta on monipuolista ja haastavaa toimintaa kaikenikäisille lapsille ja nuorille sukupuolesta riippumatta. Ohjelman käytännön harjoitteluineen tarjoaa meripartiolaisille ainutlaatuisen ympäristön harrastaa, toimia yhdessä ja oppia uusia asioita sekä taitoja. Suomessa meripartiolaisia on noin 9 000 ja he toimivat noin 100 lippukunnassa merellä sekä sisäjärvillä.

Partiotaitokisat ovat mahtava paikka päästä kokeilemaan oppimiaan asioita käytännössä ja pitämään hauskaa. Toimintamuotona kisat ovat ikään kuin retkiä, joissa joukkue toimii yhdessä käyttäen tietojaan ja taitojaan vaativien tehtävien parissa. Kyse on päivä- tai yökilpailuista, joissa liikutaan jalan, hiihtäen tai pyörällä ja rasteilla tehdään erilaisia tehtäviä, kuten esimerkiksi ruokarasti, jossa tehdään tehtävän mukaista ruokaa tai rakentelurasti, jossa rakennellaan tehtävän mukainen esine tai asia. Nämä tehtävät vaativat parhaimmillaan luovuutta ja kekseliäisyyttä, esimerkiksi luovan tavan tehdä himmeliä. Tarvikkeita ei ollut kuin eristysteippi, jolla himmeli laitettiin kulmista kiinni.

Retket ja leirit ovat tärkeä osa partiotoimintaa. Retkillä ja leireillä toimitaan luonnossa ja opitaan asioita. Niissä toteutetaan partiomenetelmää monipuolisesti ja erilaisten toimintatapojen kautta. Monet lippukunnat järjestävät perinteisiä leirejä

sekä retkiä pitkin vuotta. Esimerkiksi kesäleirit, talvileiri, lippukunnan omat retket, purjehdukset sekä monet muut tapahtumat, joissa partiomenetelmää toteutetaan eri tavalla kuin viikoittaisessa toiminnassa.

Partioasu on yksi tärkeimmistä asioista, joka kuuluu partio symboliikkaan. Partioasu, partiopaita tai ”virallinen”, eli aikuisten partiopaita, on sininen tai ruskea Suomessa. Paidan lisäksi on partiohuivi, joka on perinteisesti suorakulmainen, tasakylkinen kolmio. Huivi kääritään pitkältä sivulta niin että niskaan jää huivimerkki esille, jos sellaista huivissa on. Riippuen lippukunnasta, huivista voi löytyä myös huivimerkki tai sitten ei. Lisäksi siistit housut tai hame ja kengät kuuluvat partioasuun. Tämän lisäksi asussa voi olla esimerkiksi partiovyö, jossa lukee ”aina valmis”, pillinaru sekä pilli tai jotain muuta mikä liittyy asun kantajaan.

Partiolainen kätelee hieman eritavalla kuin normaalisti. Tämä juontaa juurensa Afrikkaan, jossa soturi kantoi kilpeään vasemmassa kädessään. Kun hän tapasi henkilön, johon hän luotti, laski hän kilpensä ja kätteli tätä vasemmalla kädellä. Tämän lisäksi vasen käsi on lähempänä sydäntä. B-P toi tavan mukanaan Afrikasta.

Partiolaiset eivät koskaan taputa vaan huutavat esimerkiksi ”Hyvä, kiva, braa! Antaa tulla lisää vaan!” Kaikki partiolaiset tervehtivät toisiaan yhteisellä tervehdysellä. Tervehdys tehdään oikealla kädellä, sormet viistosti ohimon vieressä. Kolme kohotettua sormeä, mutta sudenpennuilla niitä on vain kaksi. Peukalo ja pikkusormi muodostavat renkaan, joka kuvaa ystävyyttä ympäri maailmaa partiolaisten välillä. Peukalo on pikkusormen päällä, eli isompi suojaa pienempää. Tämä tarkoittaa sitä, että sudenpennut ovat pienimpiä ja heitä suojelevat isommat ihmiset. Nämä kolme sormeä muistuttavat Jumalan, lähimmäisen, isänmaan ja ihmiskunnan rakastamisesta, muiden auttamisesta ja partioihanteiden toteuttamisesta elämässä. Joidenkin mielestä kolme sormeä tarkoittavat pyhää kolminaisuutta; Isä, poika ja pyhä henki.

Partiolaisten suojelupyhimys Pyhä Yrjö eli Pyhä Yrjänä on erittäin tärkeä hahmo. B-P:n kertoman mukaan Pyhä Yrjö syntyi Kappadokiassa Herran vuonna 303 ja pestautui jo 17 -vuotiaana ratsuväen sotilaaksi. Hänet tunnettiin pian urheudesta ratsuväessä.

Erään kerran Pyhä Yrjö tuli Selem-nimiseen kaupunkiin, jonka lähellä eli lohikäärme. Lohikäärmeelle oli joka päivä syötettävä kaupungin yksi asukkaista, jonka kohtalon arpa ratkaisi. Sinä päivänä arpa oli langennut kuninkaan tyttären, Cleolindan, kohdalle. Pyhä Yrjö päätti, ettei prinsessa saisi kuolla ja niin hän hyökkäsi lohikäärmeen kimppuun ja tappoi sen.

Hän toimi juuri, niin kuin partiolaisenkin tulisi toimia. Kun Pyhä Yrjö kohtasi vaikeuksia tai vaaraa, olipa se miten suuri tahansa, hän ei koettanut paeta vaan hyökkäsi sen kimppuun omin voimin. Vaikka hän oli huonosti aseistettu tällaisia tappeluita varten, niin hän kuitenkin kävi taisteluun ja teki parhaansa. (Suomen Partiolaiset 2004, 22)

Pyhän Yrjön päivää vietetään huhtikuun 23. Samalla viikolla vietetään partioviikkoa, jolloin voi nähdä paljon huivikaulaisia ihmisiä ympäri Suomea. Brownsea leirin jälkeen on paljon muuttunut partiossa, mutta sen perusasiat ovat säilyneet samoina vuodesta toiseen.

4 SOSIAALINEN VAHVISTUMINEN JA SEN MENETELMÄT

Sosiaalinen vahvistaminen on laaja-alainen käsite. Se on ennalta ehkäisevää työtä, jota tehdään nuorten kanssa ja heidän hyväkseen. Nämä toiminnot tukevat arjenhallinnan ja elämäntaitojen kehittymistä ja siksi ne on kohdennettu syrjäytymisen riskiryhmässä oleviin nuoriin. Nuorisolaissa tavoitteena on nuoren mukaan saaminen yhteisölliseen toimintaan aktiiviseksi kansalaiseksi. Sosiaalisella vahvistamisella pyritään parantamaan nuorten arki- ja työelämä valmiuksia, erilaisilla toiminnoilla samalla yrittäen vähentää nuorisotyöttömyyttä. Nuorisotyön tarkoituksena on ohjata, tukea, opastaa ja neuvoa nuorta.

Suomessa on erilaisia palveluketjuja, jotka tekevät tätä työtä nuorten hyväksi. Tähän kuuluvat muun muassa työpajatoiminnot, internetissä tehtävä nuorisotyö, etsivä nuorisotyö, nuorisotyö, koululaisten iltapäivätoiminta sekä harrastustoiminta. Nämä kaikki ovat pääasiallisesti kuntien tai valtion järjestämää toimintaa. (Suomen Nuorisokeskusyhdistys)

Sosiaalinen vahvistaminen korvaa käsitteet syrjäytyminen ja syrjäytymisen ehkäisy, jolloin päästään eroon syrjäytyminen-käsitteeseen liittyvästä leimaavuudesta. Tarkoituksena sosiaalisessa vahvistamisessa on ennen muuta prosessi, joka tähtää lapsen ja nuoren arjenhallinnan ja sen kautta elämäntilanteen parantamiseen asteittain. (Suomen nuorisokeskusyhdistys)

Sosiaalisen vahvistamisen menetelmiä on niin monta, etteivät sormet riitä laskemaan. Tässä mainitaan muutamia tärkeimpiä. Etsivän nuorisotyön tarkoituksena on auttaa alle 29-vuotiaita nuoria, jotka tarvitsevat tukea saavuttaakseen tarvitsemiaan palveluja. Esimerkiksi nuori voi olla koulutuksen tai työmarkkinoiden ulkopuolella eikä saa koulutuspaikkaa, jolloin etsivä nuorisotyöntekijä auttaa nuorta kohti oikeata väylää. (Malin 2012)

Koululaisten iltapäiväkerhot ovat koulupäivän jälkeistä ohjattua vapaa-ajan toimintaa, joka tukee lapsen kasvua ja kehitystä. Iltapäiväkerhot tarjoavat lapsille virikkeel-

listä ja turvallista toimintaa ohjattuna. Eri tahot järjestävät eri ikäisille iltapäiväkerhoja, esimerkiksi 4H, seurakunnat sekä kunta.

Nuorten työpajatoiminta on tarkoitettu alle 29-vuotiaille työttömille nuorille. Työpajat ovat monelle nuorelle hyvä paikka kehittää elämäntaitoja, aikuistua, kasvaa yhteisöllisesti ja olla työssäoppimassa.

Opetus- ja kulttuuriministeriön mukaan perustilatoiminta nuorisotyössä kuuluu kuntien nuorisotyöhön. Kunnan on järjestettävä nuorisotyötä ja –politiikkaa alueellaan. Nuorisotyöhön ja –politiikkaan kuuluvat nuorisolain mukaan nuorten kasvatuksellinen ohjaus, nuorisotilat ja harrastusmahdollisuudet, tieto- ja neuvontapalvelut, nuorisoyhdistyksien ja muiden nuorisoryhmien tuki, liikunnalliset, kulttuuriset, kansainväliset ja monikulttuuriset nuorisotoiminnat, nuorten ympäristökasvatus ja tarvittaessa työpajapalvelut tai muut paikallisiin tapoihin ja tarpeisiin sopivat toimintamallit. Kunnat päättävät itse millä tavalla nämä palvelut toteutuvat. Ne voidaan tarvittaessa toteuttaa alueellisena sekä monialaisena yhteistyönä esimerkiksi järjestöjen kanssa.

Internetissä tehtävää nuorisotyötä kutsutaan verkkonuorisotyöksi. Nuoret viettävät yhä enemmän vapaa-ajastaan internetissä, jossa heitä kohdataan ja autetaan erilaisissa pulmatilanteissa. Verkkonuorisotyö tavoittaa internetin yhteisöpalveluissa, esimerkiksi Facebook, IRC-Galleria, Suomi24 ja Demi.fi, tuhansia suomalaisia nuoria. Verkkonuorisotyötä tekevät nuorisotyöntekijöiden lisäksi myös esimerkiksi terveydenhoitajat, sosiaalityöntekijät, vertaisnuoret ja poliisi.

Harratustoiminta on yksi sosiaalisen vahvistamisen menetelmistä. Harrastuksen kautta nuori saa kokea kuuluvansa johonkin porukkaan ja olla hyvä harrastuksessaan. Esimerkiksi viidesluokkalainen poika on koulussa erittäin syrjäänvetäytyvä ja hiljainen, mutta jääkiekkoharjoituksissaan hän on joukkueen paras pelaaja ja todella taitava.

4.1 Partio ja sosiaalinen vahvistuminen

Partiotoimintaa voidaan pitää yhtenä sosiaalisen vahvistamisen menetelmänä. Sosiaalinen vahvistuminen partiossa tarkoituksena on tukea lapsen ja nuoren kasvua ja kehitystä sekä pyrkiä kasvattamaan heistä aktiivisia kansalaisia suomalaiseen yhteiskuntaan. Sosiaalista vahvistamista ja partiokasvatustavoitteita toteutetaan mielenkiintoisen tekemisen ja kokemuksellisten muistojen muistelun ja säilyttämisen kautta.

Sosiaalinen vahvistuminen ja partion tarkoitus kehittää itseään ihmisenä tukevat toisiaan erittäin hyvin. Sosiaalisen vahvistumisen tarkoituksena on pyrkiä pitämään ihminen oikealla tiellä sekä saada hänet ymmärtämään se, että jokaisen on pidettävä itsestään huolta. Ihmisen on huolehdittava omista elämäntavoistaan. Hän pyrkii samalla monipuoliseen ja tasapainoiseen elämään. Sosiaalisen vahvistumisen avulla pyritään löytämään ihmiselle ratkaisuja pulmatilanteisiin ja annetaan palautetta sekä pyritään olemaan toiveikkaita tulevaisuuden suhteen. Yhdessä tekeminen on hauskaa ja sillä saadaan paljon enemmän aikaiseksi kuin yksin tekemällä.

Seuraavaksi esitellään partion kasvatustavoitteita. Kasvatustavoitteiden neljä osaa ovat suhde itseensä, suhde toisiin ihmisiin, suhde yhteiskuntaan ja suhde ympäristöön. Alla mainitut partion kasvatustavoitteet löytyvät Partiojohtajan käsikirjasta. Kyseinen painos on tehty partiojohtajille, jotka voivat käyttää sitä ohjatessaan ryhmiä sekä toimiessaan lippukunnissa.

Suhde itseensä näkökulmasta partiolaisen on tarkoitus kehittää itseään ihmisenä. Partiolainen pitää huolta itsestään ja terveydestään sekä hänellä on terveelliset elämäntavat. Hän pyrkii monipuoliseen ja tasapainoiseen elämään. Hänelle muodostuu käsitys eettisesti oikeasta ja väärästä sekä hän saa partiosta aineksia oman identiteetin, elämänkatsomuksen sekä jumalasuhteen rakentamiseen.

Partiolainen uskaltaa heittäytyä uusiin tilanteisiin ja hän käyttää luovuuttaan tarpeen tullen. Hän tarttuu toimeen ja löytää erilaisia toimivia ratkaisuja pulmatilanteisiin, osaa antaa, ottaa palautetta sekä suhtautuu tulevaan toiveikkaasti ja tavoitteellisesti. Näitä tavoitteita on sovellettu joka ikäkauteen.

Suhde toisiin ihmisiin näkökulmasta partiolainen osaa auttaa ja pitää huolta muista ihmisistä, vaikkei se aina olisi oman edun mukaista. Yhdessä tekemällä saadaan aikaan paljon suurempaa kuin yksin. Hän osaa arvostaa erilaisuutta ja ymmärtää, että maailmassa on monenlaisia ihmisiä sekä maailmankatsomuksia. Tämän takia hän osaa toimia erilaisten ihmisten kanssa, vaikka kaikkia ei voi miellyttää. Partiolainen osaa ilmaista tunteitaan sekä mielipiteitään oikealla tavalla erilaisissa tilanteissa ja on rehti ja rehellinen sekä oikeudenmukainen ja niiden edistäminen ovat hänelle tärkeitä asioita.

Suhde yhteiskuntaan näkökulmasta partiolainen osaa toimia yhteiskunnassa, ottaa selvää arkipäivän asioista sekä vaikuttaa niihin. Osaa ottaa erilaisia rooleja johtajana sekä myös johdettavana erilaisissa organisaatioissa ja yhteisöissä. Hän ymmärtää virallisen ja epävirallisen päätöksenteon ja hänellä on organisaatiolukutaitoa. Partio kehittää hänen johtamis- ja vaikuttamistaitojaan sekä häntä kiinnostaa yhteisten asioiden hoitaminen. Hän osaa huomata epäkohdat ja korjaa ne sekä haluaa sitoutua osaksi yhteisöä ja yhteiskuntaa, jossa hän toimii ja hän tuntee ja haluaa viljellä omaa kulttuuriaan sekä on kiinnostunut muista kulttuureista ja osaa arvostaa niitä. Hän mieltää itsensä osaksi ihmiskuntaa ja tuntee myös globaalia vastuuta.

Suhde ympäristöön näkökulmasta partiolainen osaa liikkua ja toimia erilaisissa ympäristöissä. Hän kunnioittaa sekä tuntee luontoa ja kokee olevansa osa sitä sekä viihtyy siellä. Hän on kiinnostunut asuin- ja toimintaympäristönsä hyvinvoinnista, siisteydestä ja viihtyisyydestä. Hän osaa huolehtia elinympäristön säilymisestä tuleville sukupolville ja noudattaa kestävän kehityksen periaatetta.

4.2 Ennaltaehkäisy

Partiossa pystymme ennaltaehkäisemään joitakin asioita. Esimerkiksi lapsi uskaltaa puhua jostain mieltä painavasta asiasta johtajalleen, toisin kuin vanhemmilleen ja opettajilleen. Partiossa johtajat ovat vaitiolovelvollisia, koska kyseessä on harrastus jota kautta voi saada toisista ihmisistä erittäinkin arkoja tietoja esille. Partio toimii ennaltaehkäisevänä harrastuksena, koska sitä kautta saamme paljon uusia ystäviä ja mielekästä tekemistä, jonka avulla unohdamme arkiset huolestukset. Joku voi kokea saavansa enemmän huomiota partiossa kuin omassa perheessään koska on

saanut. Partiossa nuoret ja lapset oppivat sosiaalisemmiksi ja he pääsevät tekemään sellaisia asioita, jotka eivät aina olisi omasta mielestä parhainpia asioita.

Partion kolme tavoitemielikuvaa ovat osallistaminen, innostaminen ja voimauttaminen. Osallistamisessa nuoret ja lapset ideoivat sekä toteuttavat toimintaa ja oppivat tekemisen kautta. Toiminta on avointa ja tasa-arvoista kaikille. Nuoret ja lapset ovat osa suurta monikulttuurista yhteisöä. Innostamisessa partio tarjoaa nuorille ja lapsille ystäviä, seikkailuja ja ikimuistoisia kokemuksia. Tarkoituksena on kannustaa nuoria ja lapsia kehittämään taitojaan suhteessa itseensä, toisiinsa, ympäristöön ja yhteiskuntaan. Partio tarjoaa lapsille ja nuorille mahdollisuuden toteuttaa itseään sekä unelmiaan. Voimauttamisessa nuoria ja lapsia kohdellaan täysivaltaisina kansalaisina, jotka saavat partiosta vastavoiman pinnalliselle kulutusyhteiskunnalle ja sen vaatimuksille. Partio on maailmanlaajuinen yhteisö, jonka avulla nuori ja lapsi voi tehdä seuraavasta päivästä paremman kuin tästä päivästä. (Suomen Partiolaiset 2010)

4.3 Aikuistoiminta partiossa

Partiossa aikuiset, yli 22 -vuotiaat, johtavat kokouksia sekä toimivat lippukunnan, piirin ja SP:n hallituksissa ja toimielimissä. He tukevat toimintaa johtamalla viikkotoimintaa, retkiä ja leirejä. Partio kannustaa aikuisia myös kouluttautumaan. Partiossa voi kouluttautua esimerkiksi johtajaksi viikottaiseen toimintaan, lippukunnanjohtajaksi, kouluttajaksi. Myös piirien järjestämiin koulutuksiin, esimerkiksi erätaidot, ensiapu ja partiotaitokisojen järjestäminen, on aikuisilla mahdollisuus osallistua.

Piireissä järjestetään koulutuksien lisäksi myös muuta toimintaa aikuisille. Esimerkiksi Pääkaupunkiseudun partiolaiset ry järjestää muuta aikuisille suunnattua toimintaa, joita ovat muun muassa rantalentopalloturnaukset, EA-kurssit, kiipeilytapahtumat, suunnistuskisat, leikkikurssit sekä viestintäkurssit. Etelä-Karjalassa varsinkin näin partioviikon alla järjestetään partiolauluilta, lavatanssikurssi, Yrjönpäivän iltajuhla, Hepohiekan kevättalkoot sekä Jarrun lenkki (partiotaitokisa pyörällä). Hämeen partiopiiri ry taas järjestää verenluovutuskampanjan, ensiapu-koulutusta,

partiotaitokisoja, erätaitokursseja, nuotiokitarakursseja, mykkälilja ja vertaistukea aikuisille partiojohtajille.

Sosiaalinen vahvistuminen on tavoitteellista, kasvatuksellista ja yhteiskunnallista työtä ja toimintaa erilaisissa ympäristöissä ihmisten ja yhteisöjen kanssa. Se ei ole ikäsidonnaista ja sitä tehdään koko elämänkaaren kaikissa vaiheissa. (Lundbom & Herranen 2011)

Sosiaalisen vahvistamisen/vahvistumisen tarkoituksena on tukea myös vapaaehtoisia, jotka toimivat nuorten ja lasten kanssa. Tärkeintä on olla tilanteen tasalla ja kuunnella mitä keskustelukumppani kertoo. Jollekulle pelkkä nettikeskustelu voi voimaannuttaa, kun taas toiselle vapaaehtoistoiminta tuo uutta positiivista vireyttä omaan elämänhallintaan. Voidaankin puhua, että sosiaalista vahvistamista/vahvistumista täytyy myös tehdä vapaaehtoisten kuin myös nuorten ja lasten kanssa. (Lundbom 2011)

Partion suosio on kasvanut aikuisten keskuudessa. Aikuisten määrä on partiossa lisääntynyt viime vuosien aikana erittäin paljon. Monella aikuisella partio jää kuitenkin opiskelujen kynnyksellä, kun muutetaan toiselle paikkakunnalle eikä mennä mukaan paikalliseen partiotoimintaan. (Ruokoski 2014)

5 TUTKIMUSKYSYMYKSET JA –MENETELMÄT

Opinnäytetyöni tutkimuskysymykset ovat tärkeimpiä asioita koko opinnäytetyössä. Ne rakentavat koko opinnäytetyön kasaan ja ovat kuin liima joka pitää opinnäytetyön kasassa. Näiden kysymysten kautta opinnäytetyö rakentuu. Tässä luvussa käydään läpi opinnäytetyön tutkimuskysymyksiä, menetelmiä sekä osallisuutta.

On olemassa erilaisia tutkimusmenetelmiä. Kysely, haastattelu, havainnointi ja dokumentit. Kyselyssä vastaaja joukko muodostaa otoksen tietystä perusjoukosta. Kysymyksen kysytään tällöin kaikilta vastaajilta täsmälleen samalla tavalla. Gallup-tutkimus on tunnetuin kyselymuoto. Kyselyssä voi olla avoimia kysymyksiä, peruskysymyksiä tai monivalitnakysymyksiä. Haastattelussa ollaan kielellisesti vuorovaikutuksessa haastateltavan kanssa. Haastattelussa voi olla teemahaastatteluja, lomakehaastatteluja tai avoimia haastatteluja. Havainnointi tarkoittaa sitä, että tutkittavaa henkilöä havainnoidaan halutussa tilanteessa. Havainnoinnissa on systemaattinen ja osallistava havainnointi. Dokumenttien, elämäkertojen ja tarinoiden avulla voidaan tutkia henkilöä hänen tuottamiensa aineistojen pohjalta. (Hirsjärvi 2007,186)

5.1 Tutkimuskysymykset

Opinnäytetyön tutkimuskysymykset ovat ”miksi jäin partioon?”, ”mikä partiossa viehättää?” ja ”onko partio minulle elämäntapa?”. Kysymyksiä on pohdittu ja pyöritelty mielessä monta kertaa. Ohjaavalta opettajalta on saanut myös paljon apua ja kysymykset on annettu useaan otteeseen jollekulle muulle luettavaksi. Itse voi tulla sokeaksi omalle tekstilleen.

Nämä kyseiset kysymykset ovat yhteydessä sosiaaliseen vahvistamiseen/vahvistumiseen. Myös partion merkitys ihmisille ja sen kehittäminen ovat tärkeimpiä käsitteitä tässä opinnäytetyössä. Näitä käsitteitä tarkastellaan omakohtaisten kokemusten ja vastaajien kokemusten kautta.

Kysely piti sisällään neljä perustietoa käsittelevää kysymyksiä henkilöstä ja niitä esitellään luvussa 5.2. Kysymyksinä olivat vastaajan ikä, sukupuoli, missä partiopiirissä vastaaja toimii sekä toimiiko vastaaja partiolippukunnassa vai partiopiirissä aktiivisesti. Näiden kysymyksien lisäksi kyselyssä kysyttiin minkä ikäisenä vastaaja aloitti partion, mikä sai vastaajan jäämään partioon sekä vastaajaa pyydettiin kuvailemaan partiota kolmella adjektiivillä sekä kertomaan mikä on partiossa kiinnostavin asia.

Näiden asioiden lisäksi vastaajia pyydettiin kertomaan, haluavatko he kaverinsa mukaan partioon ja syitä sekä haluaako vastaaja lisää vastuuta partiopestissään tulevaisuudessa sekä syitä tähän. Vastaajat saivat kertoa parhaimman partiomuistonsa ja minkä ikäisenä saivat sen.

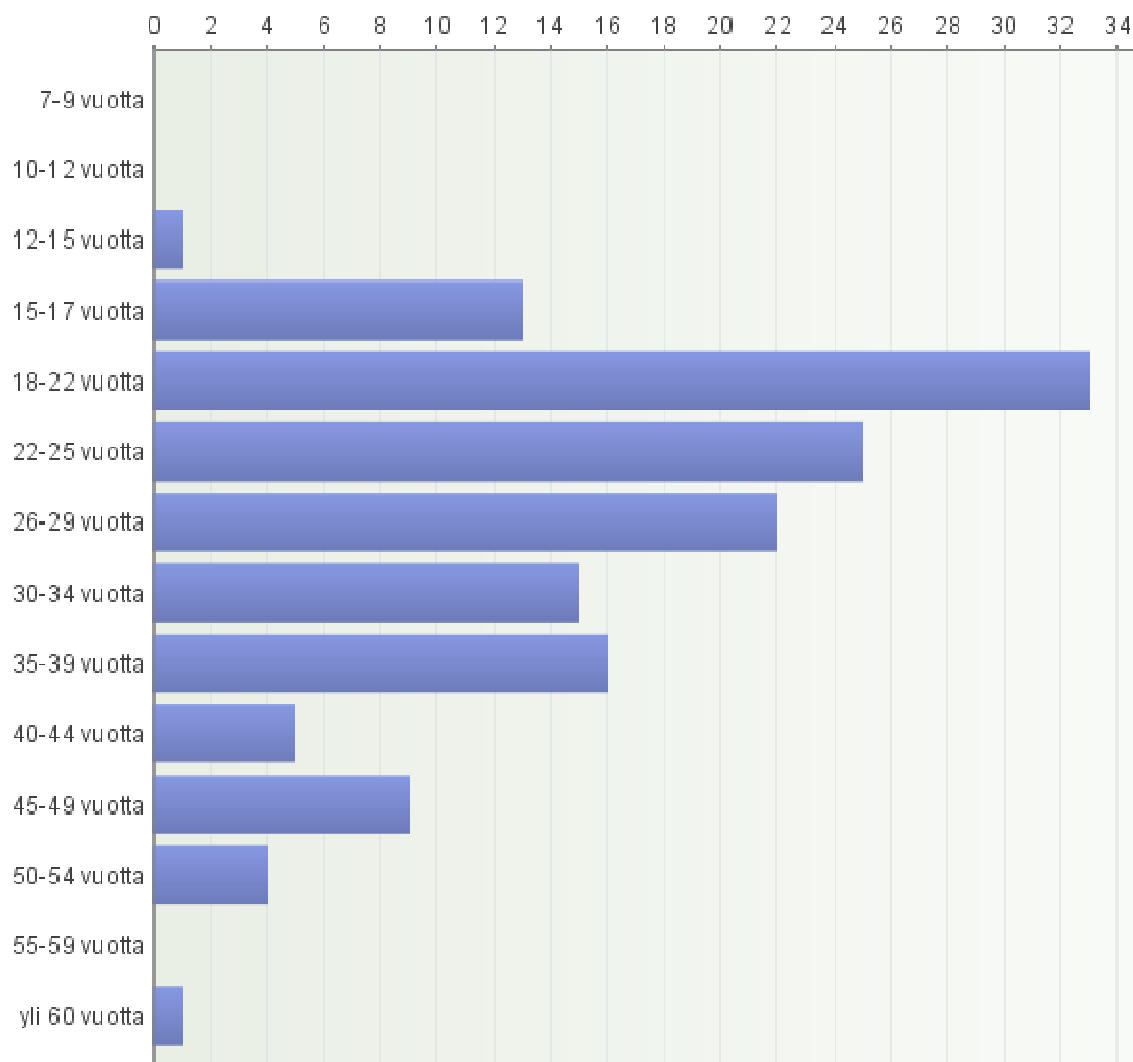
Kyselyssä oli muutamia ylimääräisiä kysymyksiä, joita ei tarvittu lopulta. Kysymykset liittyvät seurakuntaan ja sen toimintaan. Syynä tähän on se, että moni lippukunta on edelleen kirkon avustuksien varassa. Humanistisen ammattikorkeakoulun jälkeen oma tarkoitukseni oli opiskella kirkon nuorisotyön puolen. Kuitenkin ajatukset ovat muuttuneet tässä välillä ja sen takia joudun elämään näiden kysymyksien kanssa sellaisina kuin ne ovat.

5.2 Mitä menetelmää käytin ja miten?

Tutkimuskohteenani ovat aikuiset partiolaiset. Aineistoa kerättiin kyselynä. Vastaajat saivat silloin tasapuolista kohtelua. Kysely toteutettiin Webropol-nimisellä ohjelmalla. Kysely suoritettiin täysin anonyyminä ja vastaajat olivat ympäri Suomea. Vastaajia saatiin yhteensä 144 kappaletta. Kysely suoritettiin Facebookissa HC-partiolaisten nimisessä yhteisössä.

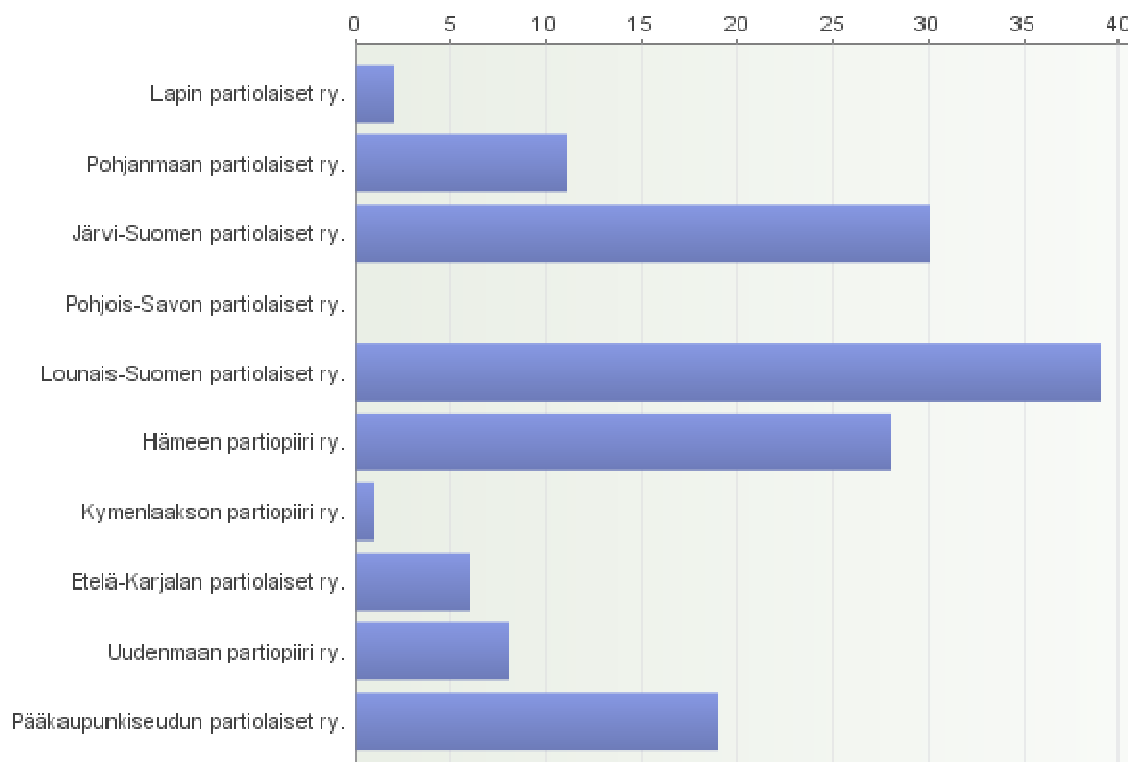
Halusin rajata kyselyäni niin, että vastaajia on vähemmän. Aluksi olisin halunnut haastatella pääasiallisesti alle 16-vuotiaita, mutta ongelmaksi syntyi se, että alle 16-vuotiaat ovat partiossa alaikäisiä. Tuntui hieman ongelmalliselta kun olisi pitänyt kysyä jokaiselta alaikäiseltä haluaako hän vastata sekä hänen vanhemmiltaan, antavatko he luvan lapsensa vastata kyselyyn. Kun laitoin kyselyni auki Facebookissa, niin silloin vastaaja sai päättää haluaako hän vastata vai eikö. Jos

olisin lähettänyt sähköpostilla kyselyn, niin se tuntuu enemmän henkilökohtaisemmalta.

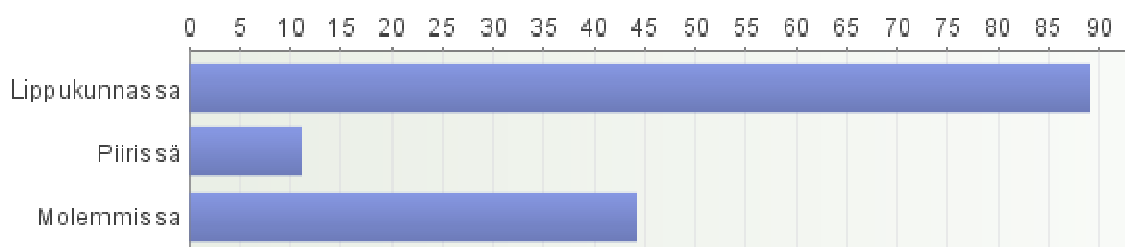
Kuvio 3. Vastaajien iät. Kokonaismäärä 144.

Kuviossa 3 on kuvattu vastaajien ikää. Kokonaismäärä on 144 kappaletta. Vastaajista suurin osa oli naisia, yhteensä 109 kappaletta. Miehiä on 35 kappaletta vastaajista. Sukupuoliksi määrittelin nainen, mies ja joku muu, mikä? Tämä sen takia, koska jotkut voivat kokea etteivät kuulu kumpaankaan sukupuoleen ja halusin antaa sen mahdollisuuden, jotta kyselystä ei tulisi liian stereotyyppinen.

Kuvio 4. Vastaajien partiopiirit.

Kuviossa 4 näkyy vastaajien partiopiirit, joissa he toimivat vastaushetkellä. Vastaajien piti kertoa mihin partiopiiriin he kuuluvat, jonka avulla rajattiin maantieteellistä sijaintia, jossa vastaajat toimivat. Kyselyn julkaisun jälkeen tähän kohtaan tuli ongelmia. Kyselystä unohdettiin Finlands Svenska Scouter r.f. , koska haluttiin tietää maantieteellisesti missä päin vastaajat vaikuttavat tällä hetkellä. Kysymyksen yläpuolella olisi pitänyt mainita että vastaajien pitää ajatella enemmän maantieteellisesti.

Kuvio 5. Toimitko lippukunnassa vai piirissä?

Kuviossa 5 näkyy vastaajien toiminta-alueet. Toiminta-alueina ovat olleet lippukunta tai piiri. Kyseiseen kysymykseen tuli myös huomautuksia vastaajilta. Osa vastaajista

olisi kaivannut kolmanneksi vaihtoehdoksi toimimista keskusjärjestössä. Huomasin tämän virheen vasta kun kysely oli julkaistu, joten en voinut enää muuttaa kyselyä. Vastaajat olisivat joutuneet eriarvoiseen asemaan. Suurin osa vastaajista toimi lippukunnassaan aktiivisemmin. Myös molemmissa, piirissä ja lippukunnassa, toimijoita oli enemmän kuin pelkästään piirissä toimijoita.

5.3 Osallisuus

Osallisuus on tärkeää nuorille ja se kuuluu myös osaksi heidän elämäänsä. Partiossa nuoret voivat toteuttaa itseään ja toimia yhteiskunnallisten asioiden puolesta. He rakentavat partion avulla omaa identiteettiään ja sitä kautta muodostavat elämästään oman näköisensä. Partion kautta lapsia ja nuoria kannustetaan kohti aktiivista kansalaisuutta.

Mietin miksi vastaajat vastasivat kyselyyn. Mieleeni nousi monia syitä. Esimerkiksi vastaajien velvollisuuden tunne, vastaajien omatunto tai he etsivät samoja syitä kuin minä tällä opinnäytetyöllä. Osallisuus lähtee jokaisen lapsen ja nuoren omasta innosta. Kun lapsi ja nuori osallistuu, niin hänellä on mahdollisuus vaikuttaa asioihin omassa turvallisessa ympäristössään ja yhteiskunnassa.

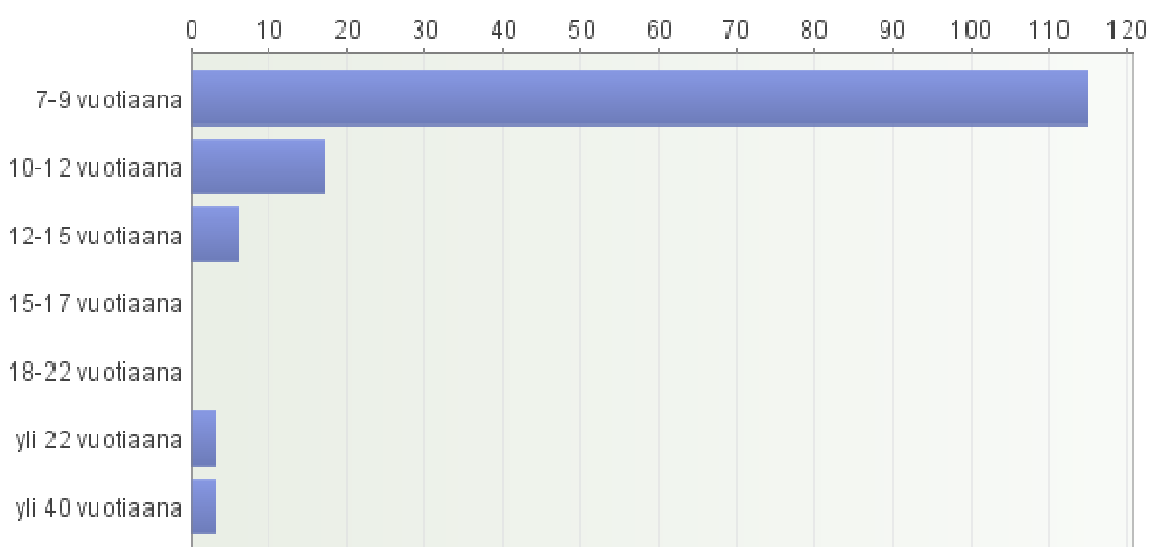
Nuorten osallisuus on positiivisesti latautunutta, aktiivisuutta ja vapautta viestittävää. Yksilöllä on oikeus omaan identiteettiin ja arvokkuuteen. Yksilöllä on myös mahdollisuus olla vaikuttamassa ja kantamassa vastuuta. Osallisuus ei kuitenkaan synny itsestään. (Kivijärvi&Herranen 2010)

6 ANALYSOINTIA(toiminnan kuvaus)

Kyseisessä kappaleessa käydään läpi kyselyn vastauksia ja johtopäätöksiä.

Kyselystä esitellään ”minkä ikäisenä aloitit partion?”, muistoja sekä adjektiivejä, joilla partiota on kuvattu. Lisäksi esitellään vapaaehtoisuuden timanttimalli.

Vapaaehtoisuuden timanttimallista esitellään sen osa-alueet sekä pohditaan motiiveja miksi partiioon jääetään.

Kuvio 6. Minkä ikäisenä aloitit partion?

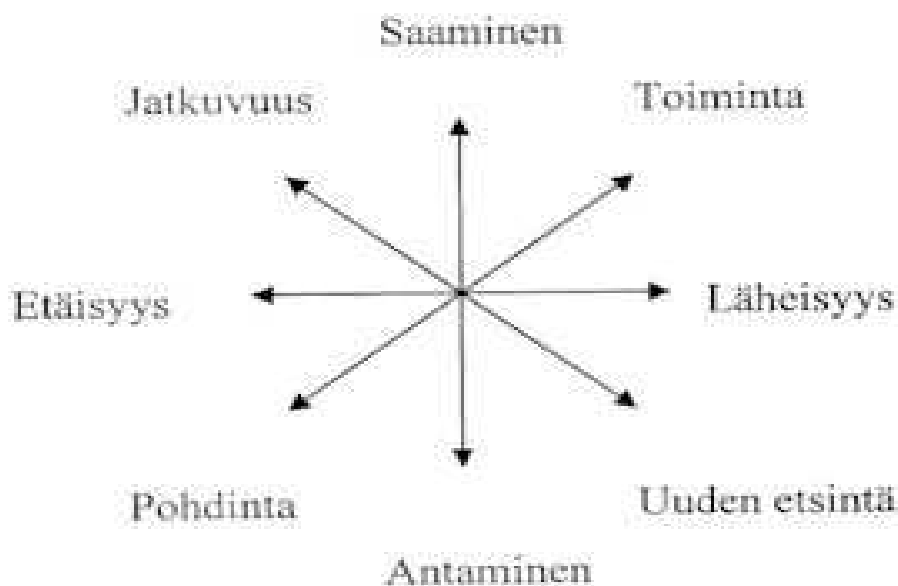
Kuviossa 6 näkyy minkä ikäisinä vastaajat aloittivat partion. Suurin osa vastaajista on aloittanut partion 7-9-vuotiaana eli sudenpentuna. Partioon liityttiin myös yli 22-vuotiaana ja yli 40-vuotiaana, joka kertoo siitä että perheenperustamisen jälkeen lapset ovat aloittaneet partion ja vetäneet vanhempansa mukaan toimintaan. Tämä on hyvä merkki, koska partiossa tarvitaan aina yli 22-vuoden täyttäneitä johtajia vetämään pienimmille suunnattua toimintaa tai olemaan nuoremmille johtajille tukipilareita, joihin he voivat tarpeen mukaan luottaa. Myös aikuiset ovat partiossa sitä varten, että nuoremmat johtajat voivat kertoa huonoja kokemuksiaan ja muita huoliaan heille. Yleisin ikä aloittaa partio on noin 7 vuoden iässä. (Ahonen 2014)

Vastaajien mielestä partio on vetovoimainen ja vaikuttava nuorisjärjestö Suomessa, heidän mukaansa partioon sai jäämään pääasiallisesti kaverit ja mielekäs tekeminen yhdessä tai yksin. Kyselyssä selvitettiin syitä miksi vastaajat ovat jääneet partioon. Syitä ovat muun muassa olleet kaverit ja tekeminen yhdessä tai yksin. Lisäksi ”eräjormailu” eli retket, leirit ja luonnossa liikkuminen sekä partion ”me-henki” saivat myös vahvaa kannatusta vastaajilta.

Ystävyys- ja kaverisuhteet ovat monelle nuorelle merkittävä osa heidän vapaa-aikaansa ja elämäänsä. Nuoret harrastavat vertaisryhmissä, jossa he jakavat ilot ja surut sekä tutkivat uusia asioita sekä viettävät aikaa tekemättä mitään. Heille ystävyysuhde on merkitykseltään itseisarvoinen. Ystävyysuhteilla on myös välillisiä tehtäviä, esimerkiksi nuorten hyvinvoinnin lisääminen. (Määttä & Tolonen 2011)

Partiolaiset arvostavat paljon luontoa ja se koetaan tärkeäksi. Syynä tähän on paljolti se, että partiolla on sellainen kuva että se on vain metsässä olemista. Partion kautta nuori saa paljon vastuuta sekä johtamiskokemusta, mikä on hyvä asia miettien tulevaisuutta. Partiossa opitaan myös uusia asioita partion kasvatustietojen ja arvojen kautta. Partio on myös monen vastaajan mielestä nousujohteinen ja se myös nähdään sellaisena.

Vapaaehtoistoiminnalla on partiossa todella suuri merkitys. Nuorille johtajille annetaan vastuuta ja mahdollisuus vaikuttaa yhteiskuntaan. Partio on myös vapaaehtoistoiminnan muotona erikoinen, koska suurin osa vapaaehtoisista on ollut alun perin mukana harrastajana partiotoiminnassa. (Pietilä, P 2011, 23)

Kuvio 7. Vapaaehtoisuuden timanttimali.

Kuviossa 7 näkyy vapaaehtoisuuden timanttimali, josta näemme vapaaehtoisuuden motiiveja ja niiden ulottuvuuksia. Vapaaehtoisuuden motiivit partiassa ovat sosiaalisuus, yhdessä tekeminen sekä hauskanpito kavereiden kanssa. Antaminen ja saaminen tarkoittaa usein sitä, että toimitaan yhteisen hyvän nimissä ja huolehditaan muista. Motivaationa toimii halu auttaa muita ihmisiä. Vapaaehtoisuudesta saadaan myös monia asioita takaisin. Esimerkiksi partio tarjoaa mahdollisuuden toteuttaa itseään sekä siitä saa myös hyvää mieltä. Vapaaehtoistoiminta on kirjaimellisesti toimintaa. Toiminta houkuttaa monia mukaan, koska tekeminen ja ohjelmien sisällöt ovat mielekkäitä. Myös oman ja muiden elämän pohtiminen voi motivoida vapaaehtoisena toimimista. Usein vapaaehtoistoiminta on vuorovaikutusta muiden ihmisten kanssa. Sen avulla tavataan uusia ihmisiä, joista tulee osa ryhmää tai yhteisöä. Myös vapaaehtoistoiminnan etäisyys voi houkuttaa mukaan. Silloin kun itse voi vaikuttaa oman tekemisen joustavuuteen sekä oman paikan valitsemiseen. Viimeisenä ulottuvuutena on jatkuvuus ja uuden etsintä. Vapaaehtoisia kiinnostaa uuden oppiminen ja jatkuvuus toiminnan parissa. (Haarni)

6.1 Kokemukset & Muistot

Haastateltavien piti kertoa omia partiomuistojaan. 80 % vastaajista kertoi muistojensa jollain tavalla liittyvän viikoittaisen toiminnan ulkopuolelle. Esimerkkeinä olivat haikit, riihitykset, vaellukset, lippukuntien leirit, piirileirit, partiotaitokisat, Finnjamboreet, Jamboreet ja Explorer Belt-vaellukset sekä monet muut tapahtumat piireissä ja lippukunnissa.

Kiinnostavimmiksi asioiksi listattiin luonnossa oleminen, retket, leirit, uudet tuttavuudet, oppiminen ja elämykset. Suuri osa vastaajien partiomuistoista liittyvät sateeseen ja leireihin. Esimerkiksi monissa muistoissa on kerrottu Taruksesta, joka oli viides Finnjamboree, Padasjoella. Tarus on monelle jäänyt muistoihin sen takia, että vettä satoi kaatamalla kolme vuorokautta putkeen. Sääolojen takia kyseinen leiri sai paljon median huomiota osakseen. Lopulta auringon paiste kirvoitti leiriläisiltä aplodit.

Muistot ja kokemukset aiheuttavat ihmisille yleensä positiivisia mielikuvia. Muistojen ja kokemusten takia usein jäädään partioon. Partiosta ei haluta luopua sen takia, koska hyvät muistot ja kokemukset kertovat ihmiselle sen, että pidät tästä toiminnasta. Silloin on hankalampi luopua harrastuksesta kun se puhuttelee jonkun kokemuksen tai muiston kautta. Vastaajat olivat niin sanotusti kokemuspohjalta miettineet syitä miksi juuri nämä muistot ovat jääneet parhaiten mieleen.

Kysyin vastaajilta syitä ”Mikä sai sinut jäämään partioon?”. Kaikkein eniten sanottiin kavereiden ja tekemisen, yhdessä tai erikseen, olevan ne tärkeimmät syyt miksi partioon jäädään aikuisiällä. Muita syitä olivat muun muassa niin sanottu ”eräjormailu” eli retket ja leirit sekä partiossa oleva ”me-henki”.

Partio harrastuksena kannustaa lapsia ja nuoria olemaan mukana toiminnassa. Partio rakentuu pienistä osioista, jotka ovat osa suurempaa kokonaisuutta. Esimerkiksi sudenpentujen jäljet tuovat lapsille paljon iloa, kun he kesäleirin jälkeen saavat ommella merkin paitaansa. (Jukarainen 2011)

Partiohuivi merkitsee yhtenäisyyttä ja yhteishenkeä. Partiohuivia voi käyttää aina, kun haluaa kertoa toisille olevansa partiossa ja kuuluvansa siihen. Tämän lisäksi kansainväliset kokemukset ja ystävyys motivoi partion pariin harrastamaan. (Hannus 2014)

Opetus- ja kulttuuriministeriö julkaisi 8.4.2014 tutkimusraportin, jonka mukaan lasten ja nuorten liikunnan harrastaminen on kallistunut seuroissa. Tällöin yhä useammalla perheellä on vaikeaa laskea lastaan kalliisiin liikuntaharrastuksiin. Kuitenkin partio harrastuksena on tehokas lasten ja nuorten arkiliikunnan ja aktiivisuuden lisääjä. Partiossa on tarkoituksena yhdessä tekeminen, luonnossa liikuminen sekä uusien taitojen opettelu. Partion tarkoitus on myös olla avointa kaikille, myös niille joilla ei ole mahdollisuutta osallistua taloudellisten syiden takia. (Kousa 2014)

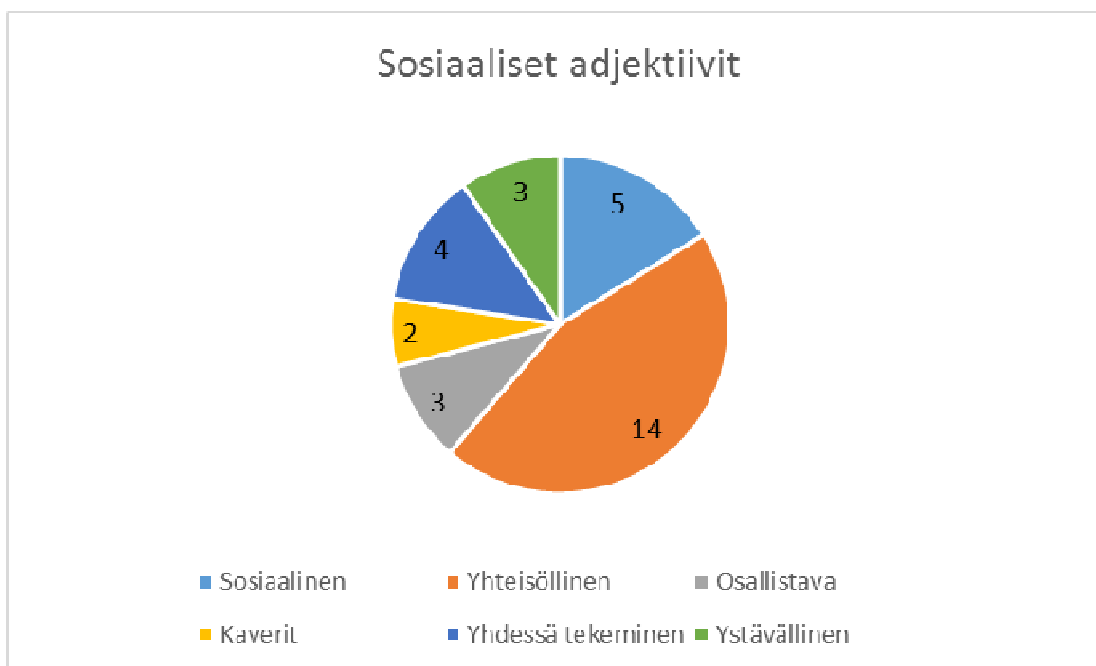
Myös partion vastuut ja johtaminen, uudet haasteet, partion arvot ja sen kasvatuseritykset sekä nousujohteisuus ovat olleet osasyitä miksi partioon on jääty vastaajien mielestä. Moni mainitsi myös sen, että partio on niin sanotusti ”elämäntapa”, josta ei vain pääse irti. Oma oletukseni ennen kyselyä on ollut, että partioon jäädytään tekemisen takia ja sitten vasta kavereiden takia. Oli kuitenkin hienoa nähdä kuinka oma oletukseni kääntyi aivan pääläelle.

Partiotoiminta on nyt suosiossaan. Suosiota on nostattanut viime vuonna Ylellä Tv2:lla nähty Partiomestari-sarja, jossa nuoret tarpojat, 12-15-vuotiaat, kisaavat toisiaan vastaan mitä erikoisemmissa tehtävissä. Syksyllä 2014 Partiomestari-sarjasta esitetään toinen kausi, jota kuvataan kesällä 2014. Myös maahanmuuttajia kaivataan partiotoimintaan mukaan. Heidän houkuttelemisensa on hieman hankalaa. Vaikka partioon liittyttäisi, niin haastavinta on saada heidät pysymään partiossa. (Kantola 2014)

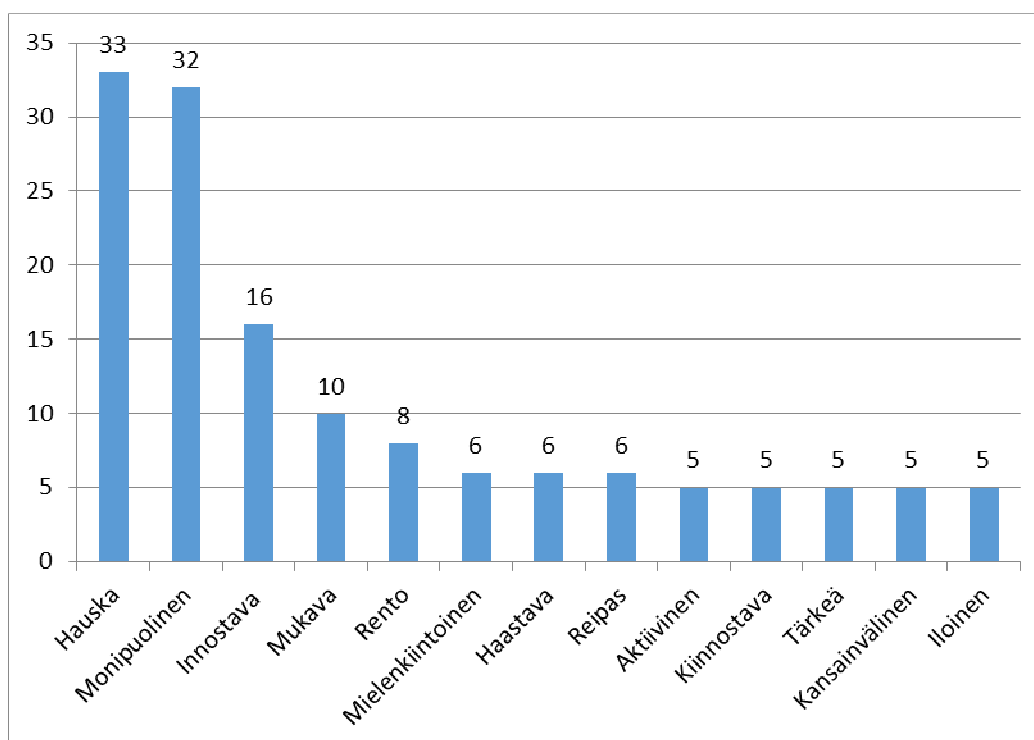
Kuvio 8. Partiota kuvaavat kasvatukseen liittyvät adjektiivit.

Kuviossa 8 näemme kuinka vastaajat kuvasivat partiota adjektiiveilla. Kyseiset adjektiivit on luokiteltu kasvatukseen ja opetukseen liittyviksi. Suurin osa mainitsi partion olevan kasvattava järjestö. Muutama mainitsi partion olevan elämäntapa, mutta kuitenkin partiomuistokysymyksessä oikeastaan kaikki vastaajat kuvasivat partion olevan heille jollain tavalla elämäntapa. Partio on vastaajien mielestä kasvattava, opettava, kehittävä ja kannustava harrastus.

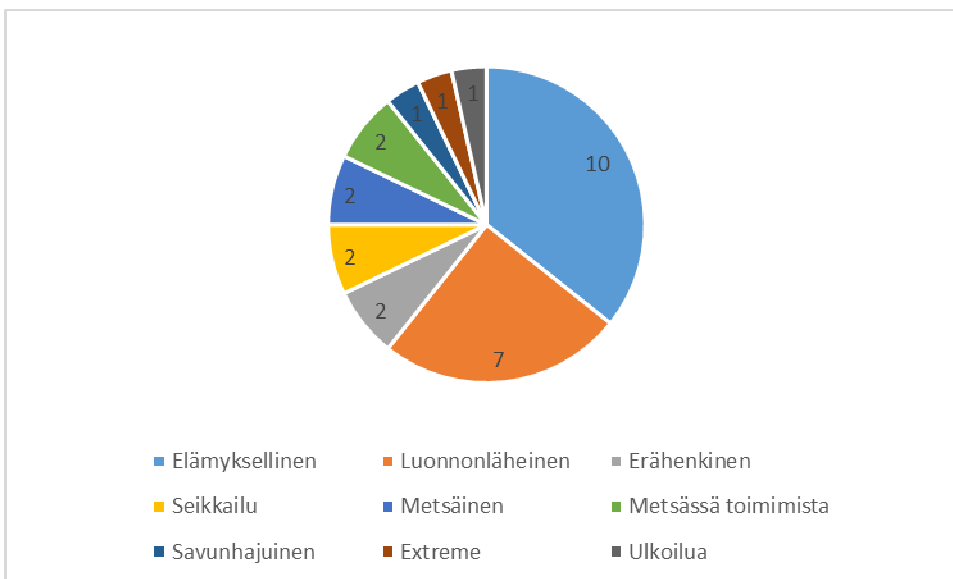
Kuvio 9. Partiota kuvaavat sosiaalisuuteen liittyvät adjektiivit.

Kuviossa 9 näkyy, että partiota pidetään yhteisöllisenä, sosiaalisena ja ystävällisenä järjestönä. Partio on myös vastaajien mielestä yhdessä tekemisen paikka, jossa kaverit ja osallisuus tule erittäin hyvin esiin.

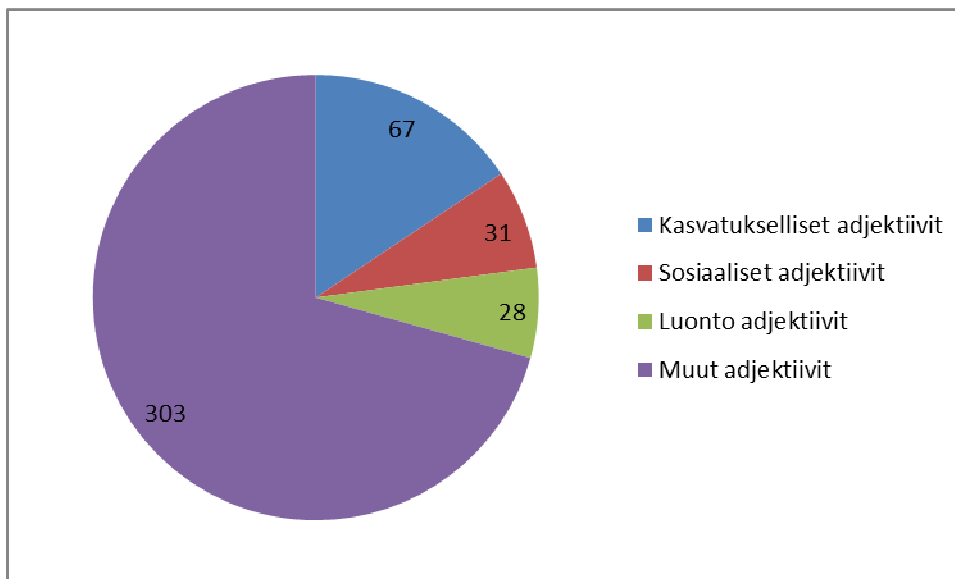
Kuvio 10. Partiota kuvaavat adjektiivit.

Kuviossa 10 näkyy millä muilla adjektiiveilla partiota on kuvattu. Partio on vastaajien mielestä hauska (33 kappaletta), monipuolinen (32 kappaletta), innostava (16 kappaletta) sekä mukava (10 kappaletta). Lisäksi vastaajat ovat kuvanneet partion olevan rento (8 kappaletta), mielenkiintoinen, haastava ja reipas (6 kappaletta näitä jokaista adjektiivia), aktiivinen, kiinnostava, tärkeä, kansainvälinen ja iloinen (5 kappaletta jokaisesta).

Kuvio 11. Luontoon liittyvät adjektiivit.

Kuviossa 11 on mainittu luontoon liittyviä adjektiiveja, joilla vastaajat ovat kuvailleet partiota. Partio on elämyksellinen (10 kappaletta) ja luonnonläheinen (7 kappaletta). Nämä ovat kaksi suurinta luontoon liittyvää adjektiivia. Partio on vastaajien mukaan erähenkinen, metsäinen, seikkailua ja metsässä toimimista ystävien kanssa (2 kappaletta). Lisäksi partio on savunhajuinen, extreme ja ulkoilua (1 kappale).

Kuvio 12. Kaikki adjektiivit yhdessä.

Kuviosta 12 näkee kaikki adjektiivit ja niiden määrän. Eniten on violetilla värillä merkittyjä muita adjektiiveja. Toiseksi eniten on kasvatuksellisia adjektiiveja. Sosiaaliset adjektiivit ovat kolmanneksi suurin ryhmä ja viimeisenä tulevat luontoon liittyvät adjektiivit. Muut adjektiivit olivat yksittäisiä ja niitä oli hankala ryhmitellä järkevästi.

Vastaajien mukaan partio kiinnostaa sen takia, koska partiossa opitaan paljon uusia asioita, tutustutaan uusiin ihmisiin ja jaetaan vastuuta nuorelle. Lisäksi johtajat pääsevät seuraamaan lapsen ja nuoren kehitystä aina sudenpennusta kohti aikuisuutta. Vastaajien mielestä myös partion monipuolisuus tekee siitä kiinnostavan harrastuksen.

Partio on muutakin kuin metsäharrastus. Partio on toiminnallinen ja monipuolinen harrastus. Partiolla on ollut pitkään maine niin sanottuna sisäpiiriharrastuksena, mutta nykyisin pyritään olemaan avoimempia. Partion tehtävä on kuitenkin sama kuin ennenkin, eli kasvattaa aktiivisia yhteiskunnan jäseniä. Partio on kuin yhteiskunta pienoiskoossa. Muutokset näkyvät myös partiossa. Partion kuuluu olla solidaarista ja suvaitsevaa. (Pyhäranta 2014)

Partiomuistot ovat tärkeitä haastateltaville ja niillä on vaikutusta heidän päätöksiinsä. Partiota kuvattiin hauskaksi, monipuoliseksi, kasvattavaksi, innostavaksi ja opetta-

vaksi. Partiota kuvattiin myös kuormittavaksi, ärsyttäväksi, tylsäksi, noloksi ja kolopainoteiseksi. Sitä kutsutaan myös elämäntavaksi.

6.2 Partion ja sosiaalisen vahvistamisen/ vahvistumisen tulevaisuus

Partiossa tehdään paljon sosiaalista vahvistamista ja vahvistumista. Erilaisten kokemusten ja muistojen kautta partiolaiset kiinnittyvät helpommin harrastukseensa, eivätkä suostu siitä luopumaan. Silloin heille saattaa partiosta syntyä elämäntapa, josta on hankala luopua aikuisiällä, vaikka kaikki muistot ja kokemukset eivät olisi positiivisia tapahtumahetkellä.

Partion avulla lapset ja nuoret voivat rakentaa omaa identiteettiään. Samalla he oppivat myös antamaan palautetta ja myös saamaan sitä. Lapset ja nuoret pääsevät toimimaan erilaisissa rooleissa sekä ilmaisemaan omia mielipiteitään. Tällöin heistä tulee yhteiskuntaan aktiivisia kansalaisia, jotka vaikuttavat omaan asuinympäristöönsä.

Tulevaisuudessa partio voi tukea nuoria enemmän tulla aktiivisiksi kansalaisiksi. Lapset ja nuoret pääsisivät paremmin ja nopeammin vaikuttamaan asioihin. Tällä hetkellä vaikuttaminen on erittäin hidasta ja hieman myös turhauttavaa. Tämän takia moni partiolainen ei halua olla mukana vaikuttamassa. Tällöin partiosta tulee sellainen kuva, että se ei ole nuorten harrastus. Vaikka nuoret toimivat lippukunnissa, niin heitä pitäisi saada myös piirien ja Suomen Partiolaisten toimijoihin.

6.3 Johtopäätökset

Partio on luonteva harrastus ja vapaa-ajanviettopaikka, jossa nuoret ja lapset pääsevät kokeilemaan monipuolista tekemistä kaupungissa ja luonnossa. Partio toimii koulun ja kodin lisäksi kasvattajana lapsille ja nuorille. Myös aikuiset pääsevät oppimaan uusia asioita. Tähän auttavat partiosta saadut kokemukset ja muistot.

Vapaa-ajan arvostus on noussut kaikissa ikäryhmissä suuremmaksi kuin se on ollut aiemmin. Vapaa-aikaa vietetään perheen ja ystävien kanssa sekä samalla harrastaen. Toiminta koetaan tärkeänä identiteetin rakentamisen kannalta ja se on

tärkeää erityisesti siirryttäessä aikuistumista kohti. Vapaa-ajan käsite on muuttunut paljon aikojen saatossa. Käsite syntyi teollistumisen ja palkkatyöläistymisen myötä. Se kattaa työn ja koulun ulkopuolelle jäävän ajan. (Määttä & Tolonen 2011)

Partio on Suomen suurimpia ja vaikuttavimpia nuorisojärjestöjä. Partiolaisille muistot ja kokemukset ovat erittäin tärkeitä ja monelle vastaajalle partio on elämäntapa, josta on hankala päästää irti jopa aikuisiällä. Vaikka muistot ja kokemukset eivät olisi tapahtuma hetkellä positiivisia, niin ne auttavat aikuisia kiinnittymään partioon pysyvämmiin. Partio on osallistava ja sitä kautta pääsee vaikuttamaan yhteiskunnallisiin asioihin. Vapaaehtoisuuden motiivit partiossa ovat sosiaalisuus, yhdessä tekeminen sekä hauskanpito kavereiden kanssa.

Vuoden 2013 nuorisobarometrissä on ollut teemana osallisuus ja vaikuttaminen. Parhaiten nuoret voivat vaikuttaa yhteiskunnallisiin asioihin joko äänestämällä tai toimimalla nuorisovaltuustoissa tai järjestöissä. Aatteiden, vakaumuksien ja ideologian merkitys yhteiskunnan vaikuttamisen motiivina on hyvin vähäistä. Sosiaalisuus ja hauskanpito ovat tärkeitä motiiveja nuorille. (Nuorisobarometri 2013)

Partio mielletään edelleenkin vähän salaseura tyyppiseksi harrastukseksi, mutta siihen on tullut paljon muutoksia jo viimeisen vuoden aikana. Partiosta puhutaan paljon avoimemmin kuin ennen ja ei-partiolaisia otetaan mukaan isoihin tapahtumiin. Lisäksi partiossa voi tulla tekemään vain projektiluonteisesti tapahtumia, leirejä sekä retkiä. Vapaaehtoisuuden motiivit partiossa ovat sosiaalisuus, yhdessä tekeminen sekä hauskanpito kavereiden kanssa. Kun partiolainen antaa partiolle omaa vapaa-aikaansa, hän myös toivoo saavansa partiolta jotain.

Partion mielikuva ulkopuolisille ihmisille on erittäin tärkeä asia ja siksi partion tulisi olla tulevaisuudessa avoimempi kuin nyt. Myös sisäisellä tiedotuksella ja viestinnällä on osuutta asiaan. Sisäisen tiedotuksen ja viestinnän tulee olla kunnossa jos haluaa ulospäin markkinoida harrastustaan. (Pietilä, S 2011, 37)

2000-luvulle tultaessa partiossa ja muissakin yhdistyksissä havahduttiin siihen, että jäsenmäärät ovat laskeneet huomasti ja vapaaehtoisia on hankala rekrytoida mukaan toimintaan. Tämä kyseinen trendi näkyi koko maailmalla muissakin partiojärjestöissä.

Uhkana on edelleen, ettei partiossa ole 2030-luvulla enää yhtään jäsentä. (Evilä 2013, 7)

7 LOPPUTULOS

Partio on yksi Suomen suurimmista ja vaikuttavimmista nuorisjärjestöistä. Partiolaisten jäsenmäärä on noussut hieman, lasten ja nuorten harrastuskenttä on muuttunut ja vasta nyt partio on löytänyt oman paikkansa harrastuskentässä. Partio toimintaa järjestetään niin kaupungeissa kuin luonnossakin. Partion peruseriaatteet ovat säilyneet samana, vaikka itse toiminta on muuttunut jonkun verran viimeisien vuosikymmenien saatossa. Partio on edelleen yhteisöllinen harrastus, joka antaa jokaiselle lapselle ja nuorelle luvan kasvaa juuri sellaisena kuin he haluavat.

Partiossa tehdään monenlaisia asioita ja esimerkiksi sosiaalinen vahvistaminen/vahvistuminen on tärkeä osa partiotoimintaa. Partio ennaltaehkäisee sekä tukee nuorten ja lasten kasvua kohti aikuisuutta. Partiossa lapset ja nuoret pääsevät toteuttamaan itseään ihmisenä ja yksilönä yhteiskunnassa. He myös saavat tukea aikuiselta johtajalta, jonka tarkoituksena on olla tukemassa lapsen ja nuoren kasvua.

Aikuisen ymmärrys on tärkeää lapselle, koska lapsen täytyy tietää, että häntä ymmärretään ja tällä tavoin lapsen vuorovaikutustaidot kehittyvät. Partiossa lapsi pohtii aikuisen kanssa tekemistään ja syy- seuraussuhdetta. (Iso-Oja 2012, 19)

Partio on löytänyt nyt oman paikkansa laajentuneessa harrastuskentässä. Lisäksi partion jäsenmäärää on lisääntynyt viimeisen vuoden aikana. Partioon jäädään useasta syystä, mutta suurimmaksi osaksi syyt ovat muun muassa kaverit, yhdessä tekeminen, retket/ leirit ja partion ”me-henki”.

Partio on kahdenkymmenen vuoden päästä kansainvälisempi kohtaamispaikka. Partiossa yritetään oppia muilta ihmisiltä ja pyritään katsomaan laajemmin asioita. (Rantanen 2014)

Partio elää koko ajan yhteiskunnan mukaan. Sen tulee muuttua ajan mukana. Kuten sotavuosina partio toimi vähäisillä johtajamäärillä. Nykypäivänä partio on löytänyt oman toiminta-alueensa Suomen laajasta harrastuskentästä. Partion monipuolisuus ja muuntautumiskyky on auttanut, mutta muutokset eivät toteudu tuosta noin vaan.

Vaikeina aikoina partio on edullinen harrastus muihin harrastuksiin verrattuna. Lisäksi partiossa ei vaadita minkäänlaista varusteurheilua. Retkeily on osa partiotoimintaa ja se on edullinen harrastus koko perheelle. Luonnosta löytyy elämyksiä lapsille ja aikuisillekin. (Turun Sanomat 2014)

Partiossa itsensä voittaminen ja omien rajojen löytäminen kuuluvat partionihanteisiin. Toiminta vie partiolaisia mukanaan samalla tavalla kuin kaverit ja kokemukset. Partiossa tutustuu ihmisiin läpikotaisin ja heidät oppii tuntemaan kunnolla. Partiossa saa valmiudet elämään, työskentelyyn ja erilaisten ihmisten kohtaamiseen. (Ursin 2013)

LÄHTEET

- Ahonen, Jonni. Uudenmaan ja Pääkaupunkiseudun partioviikko- projektijohtaja. Ylex Etusivu torstaina 24.4.2014 kello 11.00. Viitattu 29.4.2014.
<http://areena.yle.fi/radio/2226761>
- Evilä, Anna. 2013. Järjestön jäsenmäärän kasvattaminen. Pääkaupunkiseudun Partiolaisten jäsenmäärän kasvu 2012-2013. Opinnäytetyö. Humanistinen ammattikorkeakoulu.
- Haarni, Ilkka. Vavero-hanke 2007-2010. Ikäinstituutti. Viitattu 4.5.2014.
<http://www.vapaaehtoiseksiseniorina.fi/tutkimusta/tutkimuskatsaukset/>
- Hannus, Tanja. 24.4.2014. Kansainvälisyys kiehtoo nuoria-partion suosio kääntyi nousuun. Yle Oulu. Viitattu 25.4.2014.
http://yle.fi/uutiset/kansainvalisyys_kiehtoo_nuoria_-_partion_suosio_kaantyi_nousuun/7204609
- Heikkonen, Esko, Ojakoski, Matti & Väisänen, Jaakko. 2004. Lukion historia. Muutosten maailma 4. Suomen historian käännekohtia. Gummerus. Jyväskylä
- Hirsjärvi, Sirkka, Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula. 2007. Tutki ja kirjoita. Tammi. Helsinki.
- Iso-Oja, Maija. 2012. Ylivieskan alueen lasten ja nuorten harrasteopas. Humanistinen ammattikorkeakoulu.
- Jukarainen, Virpi. 2011. Partioharrastukseen sitoutumisen elämyksellinen perusta. Opinnäytetyö. Mikkelin ammattikorkeakoulu.
- Kantola, Karoliina. 24.4.2014. Partio etsii maahanmuuttajia ja teinejä. Yle Uutiset. Viitattu 25.4.2014.
http://yle.fi/uutiset/partio_etsii_maahanmuuttajia_ja_teineja/7204208
- Kivijärvi, Antti & Herranen, Jatta. 2010. Monikulttuuriset nuoret ja osallisuuden ohuus. Nuorisotutkimus 3/2010: Osallisuus ja sosiaalinen vahvistaminen. Nuorisotutkimusseura ry. Helsinki.
- Kousa, Mari. 24.4.2014. Partio liikuttaa tulotasosta riippumatta. Turun Sanomat. Viitattu 25.4.2014.
<http://www.ts.fi/mielipiteet/lukijoilta/621945/Partio+liikuttaa+tulotasosta+riippumatta>
- Lundbom, Pia & Herranen, Jatta (toim.). 2011. Sosiaalinen vahvistaminen kokemuksina ja käytänteinä. Humanistinen ammattikorkeakoulu
- Lundbom, Pia. Sosiaalinen vahvistaminen käytäntöinä. Nuorisotutkimuksen verkkokanava 3/2011. Viitattu 25.4.2014. <http://www.kommentti.fi/viikon-v%C3%A4ite/sosiaalinen-vahvistaminen-k%C3%A4yt%C3%A4nt%C3%B6in%C3%A4>
- Malin, Maili. 31.10.2012. Nuoret ja ehkäisevä työ. Viitattu 11.5.2014.
<http://www.sosiaaliportti.fi/fi-FI/lastensuojelunkasikirja/tyoprosessi/ehkaisevatyo/nuoret/>
- Määttä, Mirja & Tolonen, Tarja (toim.). 2011. Annettu, otettu, itse tehty: nuorten vapaa-aika tänään. Hakapaino. Helsinki.

- Paavilainen, Marko. 2010. Aina Valmiina: Partioliike Suomessa 1910-2010. Suomalaisen kirjallisuuden seura. Helsinki.
- Pietilä, Pauliina. 2011. Partio-ohjelmauudistuksen vaikutukset lippukuntien toimintaan. Opinnäytetyö. Haaga-Helia ammattikorkeakoulu.
- Pietilä, Sara. 2011. Partiolippukuntien jäsenhankinta ja jäsenyyksien ylläpito. Opinnäytetyö. Turun ammattikorkeakoulu.
- Pyhäranta, Tuija. 17.2.2014. Urbaani partio kiinnostaa. Kirkko&kaupunki. Viitattu 3.5.2014. <http://www.kirkkojakaupunki.fi/artikkelit/urbaani-partio-kiinnostaa>
- Rantala, Anniina. Liittoisten Pirtapiiat. Aamu-tv:n keskustelutilaisuus aiheena ”Partioharrastuksen suosion nousu”. 25.4.2014. Viitattu 25.4.2014. http://yle.fi/uutiset/partiojohtaja_uskonnollisuuskysymysta_ei_lakaista_maton_alle/7206487
- Ruokoski, Vilma. 22.4.2014. Et ole liian vanha partiolaiseksi. Yle Etelä-Savo. Viitattu 25.4.2014. http://yle.fi/uutiset/et_ole_liian_vanha_partiolaiseksi/7195571
- Sami Myllyniemi. Vaikuttava osa. Nuorisobarometri 2013. Viitattu 3.5.2014. <http://tietoanuorista.fi/nuorisobarometri/nuorisobarometri-2013/>
- Suomen Nuorisokeskusyhdistys. Sosiaalinen vahvistaminen. Kohti parempaa elämänhallintaa. Viitattu 7.5.2014. <http://www.snk.fi/fi/toiminta/sosiaalinen+vahvistaminen/>
- Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry. 2004. Vartiojohtajan käsikirja. Gummerus. Jyväskylä.
- Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry. 2007. Viitattu 19.4.2014. http://toiminta.partio.fi/sites/partio.fi/files/uploads/partiomenetelma_kaavio_mv_iso.jpg
- Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry. 2010. Partio 2020: käyttöopas tulevaisuuden tekijälle. Multiprint. Vantaa.
- Suomen Partiolaiset – Finlands Scouter ry. 2008. Partiojohtajan käsikirja. Otavan kirjapaino. Keuruu.
- Turun Sanomat. 18.2.2014. Lasten kanssa lähiretkelle. Viitattu 3.5.2014. <http://www.ts.fi/ts+tanaan/597021/Lasten+kanssa+lähiretkelle>
- Ursin, Sari. 27.8.2013. ”Partio on paras!” Yle Etelä-Savo. Viitattu 3.5.2014. http://yle.fi/uutiset/partio_on_paras/6793923?ref=leiki-uu

LIITTEET
Partio-Suomi sanakirja
Kysymykset

PARTIO-SUOMI SANAKIRJA

- **Arvot:** Lapset ja nuoret sitoutuvat partion arvoihin antamalla partiolupauksen.
- **B-P:** Robert Baden-Powell oli partioliikkeen perustaja.
- **Explorer Belt/EB:** on 16–26 -vuotiaille partiolaisille tarkoitettu kymmenen päivää kestävä ja yli 200 kilometrin pituinen, pareittain tehtävä vaellus vieraassa maassa.
- **Haikki:** yön yli kestävä vaellus ja yöpyminen maastossa. Käytetään paljon leireillä.
- **Ikäkaudet:** Suomessa toimivat ikäkaudet ovat sudenpentu (7–9-vuotias), seikkailija (10–12-vuotias), tarpoja (12–15-vuotias), samoaja (15–17-vuotias) ja vaeltaja (18–22-vuotias partiolainen). Yli 22-vuotias on aikuinen.
- **Jamboree:** joka 4.vuosi järjestettävä kansainvälinen suurleiri. Se koostuu tuhansista partiolaisista ja on kuin valtava partiokaupunki.
- **Keskusjärjestö- SP:** Suomen Partiolaiset – Finlands Souter ry (SP tai FS) on suomalaisten partiolaisten keskusjärjestö. Järjestöön kuuluvat kaikki partiopiirit. Suomen Partiolaiset perustettiin vuonna 1972. Mukana ovat suomen- ja ruotsinkieliset, tytöt ja pojat, kaikkien uskontokuntien partiolaiset Suomessa.
- **Kimin koe:** Testataan huomiokykyä, tarkkaavaisuutta, eri aistien käyttöä ja muistia. Nimi tulee Rudyard Kiplingin kirjasta Kim ja siinä esiintyvistä Kimball 'Kim' O'Hara pojasta, jossa jalokivikauppias testaa Kimin huomiokykyä erilaisilla timanteilla.
- **Ko-Gi:** eli Partiojohtajien jatkokurssin eli Ko-Gi-kurssin voi suorittaa kaksi vuotta partiojohtajana toimittuaan.
- **Lady Olave Baden-Powell:** Robert Baden-Powellin vaimo ja tyttöjen partio toiminnan ylijohdaja.
- **Lippukunta:** on toiminnan perusyksikkö, joka toimii tietyllä alueella, esimerkiksi kaupunginosassa. Se koostuu yleensä noin 20-200 eri ikäisestä partiolaisesta.
- **Meripartio:** Meripartiossa keskitytään erityisesti vesillä tapahtuviin harrastuksiin: melontaan, purjehtimiseen ja soutamiseen.
- **Muistelupäivä, 22.2 :** Robert Baden-Powelin ja Lady Olave Baden-Powellin yhteinen syntymäpäivä.
- **Partioihanteet:** on tiivistetty menneiden aikojen ritareiden laki ja partion ajattomat arvot. Ihanteet otettiin käyttöön SP:n perustamisen myötä, koska partiolaki koettiin turhan kahlitsevaksi ja määräväksi. Ihanteet on kirjattu Suomen Partiolaisten peruskirjaan. SP:n jäsenkokouksessa 15. marraskuuta 2008 hyväksyttiin uudistettu peruskirja jonka mukaan partioihanteet lisääntyvät ikäkausittain.
- **Partiolupaus:** konkretisoi partion arvopohjaa lapselle ja nuorelle. Lupaus annetaan uuden partio-ohjelman mukaisesti jokaisen ikäkauden alkuvaiheessa.
- **Partio-ohjelma:** on kaikki se, mitä, miten ja miksi partiossa tehdään: aktiviteetit, majakat, retket, leirit, pt-kisat, juhlat, jne. Ohjelmaa toteutetaan partiomenetelmän avulla. Lisäksi toiminnalla pyritään saavuttamaan partion kasvatustavoitteet

- **Partiopiiri:** Lippukunnat jakaantuvat Suomessa maantieteellisen sijaintinsa perusteella 11 partiopiiriin. Piirit tukevat lippukuntien toimintaa erilaisilla tapahtumilla ja koulutuksilla.
- **Partioviikko:** on vuosittainen tapahtumaviikko, jolloin partiolaiset näkyvät ja kuuluvat tavallista enemmän kaikelle kansalle. Partioasua tai partiohuivia käytetään koulussa ja työpaikalla. Partioviikolla järjestetään myös partioparaateja eri puolilla Suomea.
- **PJ-kurssi:** Partionjohtaja peruskurssi, jonka pääsyvaatimukseen kuuluu 18 vuoden ikä ja kokemusta lippukunnan vastuuestissä toimimisesta
- **PT-kisat:** Partiotaitokilpailu, jossa kisataan aikaa ja muita vartioita vastaan tehden partio-aiheisia tehtäviä.
- **Riihitys:** on vanhan ohjelman mukainen vartio-ikäisten ohjelmaan kuuluva luokkasuoritus. III ja II luokan riihitykset järjestettiin yleensä retkinä, jossa taitoja ja tietoja testattiin ja tarvittaessa harjoiteltiin lisää. I luokan riihitys toteutettiin yleensä vaelluksena. Tavat ja perinteet vaihtelivat aina lippukunnittain.
- **Roverway:** Euroopan alueen WAGGGS:sin ja WOSM:in partiotapahtuma 16-22 vuotiaille partiolaisille.
- **Sisupartio:** ovat partiolaiset, jotka tarvitsevat erityistä tukea partiossa vamman tai pitkäaikaissairauden tai muun ominaisuuden takia.
- **Yrjönpäivä:** 23.4. vietetään partiolaisten suojeluspyhimyksen Pyhän Yrjänän päivää. Suomessa on partioviikko sillä viikolla, johon Yrjönpäivä sijoittuu.

Mikä partiossa kiinnostaa?

1. Ikä? *

- 7-9 vuotta
- 10-12 vuotta
- 12-15 vuotta
- 15-17 vuotta
- 18-22 vuotta
- 22-25 vuotta
- 26-29 vuotta
- 30-34 vuotta
- 35-39 vuotta
- 40-44 vuotta
- 45-49 vuotta
- 50-54 vuotta
- 55-59 vuotta
- yli 60 vuotta

2. Sukupuoli? *

- Nainen
 - Mies
 - Joku muu, mikä?
-

3. Partiopiiri? *

- Lapin partiolaiset ry.
- Pohjanmaan partiolaiset ry.
- Järvi-Suomen partiolaiset ry.
- Pohjois-Savon partiolaiset ry.
- Lounais-Suomen partiolaiset ry.

- Hämeen partiopiiri ry.
- Kymenlaakson partiopiiri ry.
- Etelä-Karjalan partiolaiset ry.
- Uudenmaan partiopiiri ry.
- Pääkaupunkiseudun partiolaiset ry.

4. Toimitko lippukunnassa vai piirissä? *

- Lippukunnassa
- Piirissä
- Molemmissa

5. Minkä ikäisenä aloitit partion? *

- 7-9 vuotiaana
- 10-12 vuotiaana
- 12-15 vuotiaana
- 15-17 vuotiaana
- 18-22 vuotiaana
- yli 22 vuotiaana
- yli 40 vuotiaana

6. Mikä sai sinut jäämään partioon? *

7. Kuvaile partiota 3 adjektiivilla *

8. Kiinnostavin asia partiossa? *

9. Haluaisitko kaverisi mukaan partioon? *

- Kyllä
 En

10. Miksi?

11. Haluatko tulevaisuudessa enemmän vastuuta partio pestissäsi? *

- Kyllä
 En

12. Oletko ollut mukana esim. seurakunnan nuorten toiminnassa tai isostoiminnassa? *

Jos vastaat kysymykseen en, niin voit hypätä kysymykseen 16.

- Kyllä
 En

13. Kuinka kauan? (vuosia)

14. Onko se vaikuttanut partiotoimintaan?

Kyllä

Ei

15. Miksi? Miten?

16. Partiomuistosi? Kerro yksi niistä. *

17. Minkä ikäisenä sait sen? *
